Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

HOAN HÔ HÀNH ĐỘNG ĐOÀN KẾT CỦA CÁC ĐOÀN THỂ CÁCH-MẠNG Ở PHÚ-YÊN

MỘT TẤM GƯƠNG SÁNG CHO CÁC LÃNH-TỤ QUỐC-GIA !

NĂM THỨ 1 – SỐ 50 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY CHỦ NHẬT 31-5 VÀ THỨ HAI 1-6-1964 (20 tháng 4 Giáp-Thìn)

Chính Luận

Tranh đấu cho Tự-Do Dân-Chủ tiến tới Thống-Nhất Hòa-Bình

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-Lai – Sàigòn – Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn : TỪ-CHUNG

★ Đoàn kết được các đảng phái và tổ chức nhân dân từng địa phương, đoàn kết được cách mạng địa phương và chính quyền địa phương thì sẽ cứu được nước.

• Nếu không, thì dù có bao nhiêu Mỹ kim và bom đạn, cũng khó lòng có kết quả khả quan.

★ Phải có một quốc sách để kết hợp và phát triển các đảng phái quốc gia.

Bài của ĐẶNG VĂN SUNG

CHÚNG tôi vừa nhận được một bản tuyên ngôn chung của ba đoàn thể chánh trị, thuộc cấp bộ tỉnh Phú Yên, nguyên văn như sau đây :

« Đồng bào thân mến,

« Trước hiểm họa do bọn Việt Cộng vong bản khát máu đội lốt Trung Lập và Giải phóng Miền Nam để đặt ách thống trị và bần cùng hóa Dân Tộc theo đường lối Cộng Sản độc tài.

« Trước dư đảng của sâu dân mọt nước của Nhu Diệm để lại, đang kết bè kết cánh che đậy tẩy xóa những tội ác tầy trời của chúng để tiếp tục đè đầu đè cổ cỡi cổ nhân dân.

« Việt Cộng làm cho máu dân lành chảy.

« Phong kiến thối nát làm cho tài sản dân lành phải khánh tận, quyền dân bị tước đoạt, thế nước phải suy vi.

« Tuy danh xưng có khác, nhưng chúng tôi : Đại Việt, Việt Quốc và Phục quốc Hội rút tỉa những kinh nghiệm do mồ hôi, nước mắt, sắt và máu, qua bốn mươi năm tranh đấu cùng một phương châm « Đặt Quyền Lợi của Tổ Quốc trên Đảng Phái », cùng một mục đích : Giải Phóng dân tộc ra khỏi ách đô hộ của mọi thứ thực dân, diệt trừ phong kiến, xây dựng dân chủ, kiến tạo đất nước trong thái bình và thịnh vượng.

« Bởi những nghĩa cự trên,

« Chúng tôi nhất tề đứng lên bắt tay nhau đoàn kết thành một khối thống nhất ý chí và hành động để :

« Ủng hộ Quân đội và Chánh Phủ trong công cuộc thật sự chống Cộng, thẳng tay thanh trừng những phần tử sâu dân mọt nước, phản cách mạng để tiến tới dân chủ chân chính.

« Chúng tôi thiết tha mong đợi sự góp sức của các Tôn giáo, đoàn thể, hiệp hội và các tầng lớp nhân dân.

« Tin rằng việc làm của chúng tôi nếu không thập phần kết quả thì ít ra cũng đáp lời kêu gọi « Đoàn kết » đã vang lên từ mấy thế kỷ nay. Chia rẽ, do dự, cầu an, là căn bệnh của phong kiến lạc hậu sẽ làm cho nước nghèo dân khổ, nô lệ đời đời.

« Thiết tha kêu gọi tất cả các chiến hữu cùng lý tưởng dân tộc tiếp tay với chúng tôi, siết chặt hàng ngũ trong tinh thần cá tự để cứu nước nói chung, cứu đồng bào Phú Yên nói riêng »

Làm tại Phú Yên ngày 14-4-64
Đại diện ba đoàn thể Chánh trị : Phục Quốc, Việt Quốc, Đại Việt, Tỉnh Bộ Phú Yên.

***

BẢN tuyên ngôn này đến tay chúng tôi chỉ là tình cờ, do một người bạn thân gửi đến.

Và trước hết, chúng tôi xin nói rõ rằng chúng tôi không nhận xét bản tuyên ngôn đó qua sắc nhãn kính của một phần tử đảng phái, tán dương một việc làm của đảng phái mà trong đó có đảng phái của mình.

Tuy là một phần tử đã phục vụ một đảng phái trong vài chục năm, nhưng đã từ lâu chúng tôi chỉ tự coi mình là mọi

M xem tiếp trang 4

KỂ TỪ THÁNG 9 NÀY
SẼ PHÂN PHỐI ĐIỆN ĐA-NHIM
Trước hết tới các khu chưa điện

SÀIGÒN.— Nguồn tin có thẩm quyền cho biết điện lực của nhà máy thủy điện Krong Pha có thể bắt đầu sử dụng trong Đô thành kể từ tháng 9-1964, khi đặt xong một phần đường dây dẫn điện ở xung quanh Đô thành.

Ngay từ bây giờ, dân chúng vùng Biên Hòa, Thủ Đức đã dùng điện lực của nhà máy Krong Pha.

Có nên dùng điện 220 volt không ?

Trái với một vài tin đồn, điện 220 volt có thể được sử dụng không sợ nguy hại, mà lại được một vài tiện lợi. Theo các chuyên viên, giải pháp này sẽ tiết kiệm được số lớn dây điện, lại truyền đi xa hơn được để giúp cho các khu hẻo lánh, đồng thời sự phân phối điện lực sẽ đều hòa hơn.

Mặt khác, điện 220 volt cũng không « đắt » hơn điện 110 volt về mặt tiêu thụ.

Bộ Công Chánh và Giao Thông đã trù tính việc áp dụng điện 220 volt như hiện thời đã được thông dụng khắp trên thế giới, nhưng cần phải nghiên cứu vấn đề thật cặn kẽ.

Trong khi chờ đợi, Bộ Công Chánh và Giao Thông đã đề ra một vài biện pháp sơ bộ, chẳng hạn như chỉ nên khuyến khích nhập cảng những máy móc và động cơ dùng được cả 2 loại điện, 110 hay 220 volt, và chỉ cho phép phân phối điện 220 volt ở những khu nào hiện nay chưa có điện.

Hơn nữa, việc đổi điện sẽ bắt đầu tại các khu hẻo lánh trước khi tiến dần dần về trung tâm Đô thành.

H xem tiếp trang 4

Trên đường tới Đàn hương Sơn chủ tọa hội nghị Quân Chính Mỹ

ĐIN-RỚT BẤT THẦN GHÉ SÀIGÒN
GẶP NHỮNG AI? NÓI CHUYỆN GÌ?

SÀIGÒN.— Tin rõ về hội nghị cao cấp Mỹ ở Đàn hương Sơn cho biết thêm như sau :

Thứ bảy, Ngoại trưởng Rớt từ Ấn Độ sẽ đi thẳng qua Vọng Các gặp Thứ Trưởng Bơn đy từ Anh tới đó, rồi cả hai ông sẽ qua Sàigòn vào chủ nhật. Ngoại trưởng Mỹ chỉ lưu lại Sàigòn 6 tiếng đồng hồ. Không có tin tức gì về việc Ngoại trưởng Rớt tới Sàigòn với mục đích gì và sẽ gặp gỡ những nhân vật nào.

Nguồn tin Mỹ mới nhất chỉ cho biết thêm là Thứ trưởng Bơn đy vừa hội đàm ở Luân đôn với Ngoại trưởng Bớt lơ và Quốc vụ khanh Ca rin tơn. Theo lời tuyên bố của Thứ trưởng Bơn đy thì sau cuộc hội đàm này Anh Mỹ hoàn toàn đồng ý với nhau về tình hình rất nghiêm trọng ở Đông Nam Á và cùng đồng ý về những biện pháp để giải quyết vụ Lào.

Nếu trung lập hóa...

NỮU ƯỚC (UPI)—Đêm 27-5 ông Ních Xông tuyên bố trên đài vô tuyến truyền hình ở Mỹ và Âu châu là Mỹ sẽ gặp nhiều thảm họa nếu đi theo đề nghị trung lập hóa Việt Nam Cộng Hòa của Pháp.

Ông Ních Xơn đã tuyên bố trên đài cùng với thượng nghị sĩ Phun-bờ-rai, Chủ tịch Ủy ban Ngoại giao Thượng nghị viện Mỹ, lãnh tụ đảng Lao động Anh Uyn-xơn và ông Su-man Chủ tịch Ủy ban Ngoại giao của Quốc hội Pháp. Chương trình được truyền thanh qua vệ tinh « Ten-ta ». Các nhân vật tranh luận ngỏ lời từ Hoa thịnh Đốn, Luân đôn và Ba lê.

Lào : chuẩn bị hội nghị Giơ neo mới

VẠN TƯỢNG.— Hôm thứ tư Tòa Đại sứ Anh tại đây đã công bố nghị trình cuộc hội nghị tham khảo ý kiến Đại sứ 14 nước tại Vạn Tượng theo như đề nghị của Thủ Tướng Phu Ma. Nghị trình gồm có 4 điểm : xem xét tình hình quân sự, ngưng bắn, triệt hồi quân Lào Cộng trở về cái vị trí trước ngày 16-5, cải thiện hoạt động của Ủy Hội Quốc Tế, xúc tiến hội nghị Giơ neo mới.

Trong số 14 nước được mời, các nước Cộng Sản hiện chưa nhận lời. Ấn và Cam Bốt có thể cũng không dự. Phe Cộng sản không dự thì hội nghị khó đem lại kết quả tích cực. Pháp biết vậy nên nhận lời để được lòng Mỹ.

A xem tiếp trang 4

BỘ THÔNG TIN THÔNG CÁO
CHÍNH PHỦ KHÔNG XÁC NHẬN
CÁC GIẢ THUYẾT ĐƯỢC NÊU TRÊN BÁO CHÍ LIÊN QUAN TỚI VIỆC BẦU QUỐC HỘI

THÔNG CÁO

SÀIGÒN.— Bộ Thông Tin vừa ra thông cáo đề ngày 30-5-64 nguyên văn như sau

Mấy ngày vừa qua, một vài tờ báo đã đưa ra nhiều giả thuyết về thể thức bầu cử Quốc Hội Lập Hiến, và bình luận theo những giả thuyết này.

Bộ Thông Tin trân trọng thông cáo : Thể thức bầu cử Quốc Hội Lập Hiến đang được Hội Đồng Liên Bộ soạn thảo và sẽ được công bố một ngày rất gần đây. Trước khi những văn kiện ấn định thể thức bầu Quốc Hội Lập Hiến được chính thức ban hành, những giả thuyết nêu trên báo chí liên quan đến cách bầu Quốc Hội Lập Hiến đều không được xác nhận.

Sàigòn, ngày 30 tháng 5 năm 1964
BỘ THÔNG TIN

TIN VẮN

— Bắt đầu từ 1-6 giờ làm công sở đổi lại như sau : từ thứ hai tới thứ sáu, sáng từ 8 đến 12 g, chiều từ 2g30 đến 6 g ; thứ bảy từ 8 đến 12g30.

— Trung Tướng Chủ Tịch H.Đ. Q.Đ.C.M. ra sắc lệnh hủy bỏ Trung Dũng Bội Tinh. Ai đã được cấp loại bội tinh này sẽ được cấp Anh Dũng Bội Tinh để thay thế.

Năm vị Đại-Tá ĐƯỢC THĂNG CHUẨN-TƯỚNG

SÀIGÒN.— Theo một Sắc lệnh do Trung Tướng Nguyễn Khánh, Chủ Tịch Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng, ký ngày 26-5-64, các vị Đại Tá hiện dịch Nguyễn Chánh Thi, Phạm văn Đông, Bùi Hữu Nhơn, Cao Hảo Hớn và Ngô Dzu đã được vinh thăng Chuẩn Tướng.

Đồng thời người ta cũng được biết rằng Thiếu Tướng hiện dịch tạm thời Lâm văn Phát hiện là Tổng Trưởng Bộ Nội Vụ và Thiếu tướng hiện dịch tạm thời Nguyễn văn Thiệu hiện là Tham mưu Trưởng Liên Quân đã được vinh thăng Thiếu Tướng hiện dịch thực thụ.

LUẬN BÀN VỀ CÁCH-MỆNH, TÔN-GIÁO VÀ DÂN-CHỦ (V)

CĂN BẢN CHUNG CHẲNG PHẢI LÀ GIỮ THẾ VỚI NHAU MÀ LÀ TỰ DO TÍN NGƯỠNG CHO TẤT CẢ CÁC TÔN GIÁO

• VÌ LẼ CHỈ NHẰM BÌNH ĐẲNG THÌ CÓ THỂ LÀ CÙNG BỊ, VÀ CÙNG ĐƯỢC, MIỄN LÀ NGANG NHAU, TRÁI LẠI ĐỀU TỰ DO THÌ MẶC NHIÊN LÀ ĐỒNG ĐẲNG.

Bài của Từ-Chung

(Tiếp theo)

CHÚNG ta đề ra mục phiêu bình đẳng tôn giáo để tranh đấu. Nhưng bình đẳng đây là theo tiêu chuẩn nào ? Dĩ nhiên là căn cứ vào cách cư xử của Chính quyền.

Nếu đòi bình đẳng thì có nghĩa là chúng ta đòi cùng cấu, cùng thước, và do đó mà chúng ta ở một tôn giáo này gánh thêm lấy gánh nặng của tôn giáo khác, và đặt thêm cho chính quyền nhiều mối lo âu mới.

Bình đẳng gồm 2 phương diện, hoặc là cùng được, hoặc là cùng bị. Trong số những khoản « cùng được » ấy thế nào cũng có một vài khoản dành riêng cho một tôn giáo thiểu số nào đó, ở một vài miền thôi, có tính cách hoàn toàn địa phương. Nếu một tôn giáo đa số khác cũng đòi như thế thì rất có thể là chính quyền không đủ phương tiện đáp ứng, hoặc là nếu đáp ứng thì sẽ để mất ý nghĩa nâng đỡ thiểu số.

Còn những khoản « cùng bị » mới lại tệ hại hơn. Giả thử như một tôn giáo nào đó chịu sự chỉ huy từ một giáo hội ở một nước khác. Trong mối liên quan từ xưa đến nay có những văn kiện hoặc là ngoại giao hoặc là chính trị hạn chế bớt những quyền truyền giáo của tôn giáo ấy, vì thứ như « bị » thế này, thế kia. Vậy thì trong một hoàn cảnh khác, chẳng có lý gì để tôn giáo này tranh đấu đòi các tôn giáo không bị lệ thuộc vào những bối cảnh lịch sử ấy phải cùng chịu chung một sự hạn chế cho nó bằng nhau.

Nên chúng tôi thiết tưởng là chúng ta nên lấy tự do tín ngưỡng làm mục phiêu chung, cho được rộng rãi hơn. Với tự do tín ngưỡng, chúng tôi quan niệm rằng thể thức để bảo vệ tự do tín ngưỡng hay nhất là không có luật pháp quy định gì về tự do ấy (absence of laws).

Như ở những bài trước đã nói, chúng ta sống trong một thời cách mệnh. Và tinh thần cách mệnh ngày nay đã nảy nở là chính vì chúng ta trước kia đã thiếu những mục phiêu khiến cho cuộc sống có ý nghĩa.

Ngày nay trong phạm vi tôn giáo chúng ta làm cách mệnh chính là để cho cuộc đời có ý nghĩa, để trả lại cho cuộc sống những giá trị siêu việt. Căn bản chung để tranh đấu, để làm cách mệnh là đòi tự do tín ngưỡng, vì lẽ chỉ có tôn giáo mới đào tạo được cho con người những giá trị đó.

***

Vậy sợi giây giữa tôn giáo, cách mệnh và dân chủ như thế nào ?

Chúng tôi quan niệm căn bản chung

C xem tiếp trang 4

V. C. mưu định phá rối ở Thủ đô

— Ngày 25-5-64, cơ quan an ninh đã tịch thu được 1 quả mìn 5 kí.

— Ngày 27-5-64, Ty Cảnh Sát Quốc Gia Gia Định cũng đã tịch thu được :

— 1 Quả mìn nổ chậm nửa kí.

— 6 lựu đạn nội hóa.

Theo cuộc điều tra thì Việt Cộng định sử dụng số lựu đạn và mìn này để phá hoại tại Đô thành, gây tiếng nổ trước ngày Phật Đản, làm hoang mang trong dân chúng.

Nhờ đã tích cực hoạt động với sự giúp đỡ của đồng bào, các cơ quan an ninh đã chặn đứng được những âm mưu phá hoại của Việt Cộng.

THẰNG-HỀ viết

Ô hô... cái ông bán nhà !

TRÊN quả đất cỏ lổ sĩ này, dịp vui thì ít mà chuyện không vui thì nhiều. Nếu trong giới công chức Hề tôi may mắn gặp được hai vị « Cách mạng thật tình » như đã nói trong số báo hôm trước, thì bạn đọc Chính Loạn Chính Luận lại gặp nhiều vị « chỉ Cách... miệng cái mồm mà thôi ». Chứng cớ là bà Ph. Th. Th.. ở Trương minh Giảng Sè Gềnh vừa viết thư than phiền với Hề tôi về sự chậm chạp của « con rùa hành chính » như sau này :

Bà Th. có chồng (là quân nhân) và 9 con, tháng tháng phát... « a... ă... c... không có nhà đi ở thuê » trong một cái « hầm » 3th x 15. th, nghĩa là còn không bằng cái nhà để xe của mấy ông làm trong sở « bán nhà ». Cách đây bốn năm, bà Th. nạp đơn xin mua nhà kiến thiết tại nha doanh lý, rồi, để ăn chắc hơn, lại nạp đơn luôn ở Gia cư liêm giá cuộc. Nhưng rồi... than ôi... (xin bạn đọc bật đèn đỏ ngay cho Hề tôi nhào có 6 câu vọng cổ)... than ôi... « thời gian trôi qua như bóng câu, như mây bạc, như gió lùa, như...rùa lết, v.v.. » bà Th. chờ tới mòn con mắt mà công chuyện cứ 1 cứ ạch ra hoài... Tới ngày cách mạng thành công 1-11-63, hôm sau, 2-11-63, mới bây giờ láng đã có người tìm có tận trong ngõ đưa giấy của Gia cư Liêm giá cuộc hẹn bà Th. đến sở bổ túc hồ sơ. Bà Th. mừng quá mới hoan hô cách mạng rầm rĩ cả lên mà có ngờ « Cách mạng làm việc lẹ hơn điện Đa Nim ».

RỒI, thưa quý vị độc giả của nước Việt Nam Cách mạng, để cho câu chuyện thêm sống động, xin quý vị nghe đây câu vọng cổ do chính bà Th. ca lên :

« Than ôi ! Lại chờ đợi và đợi chờ cho đến ngày nay, nghe tin chính phủ xây cất nhiều nhà để bán cho dân nghèo đông con, mà riêng tôi thì ba, bốn năm nay rồi chưa « hửi » thấy mùi thương nào cả. Hay là nha Kiến thiết có thương nhưng trên tinh thần đấy mà thôi. Nếu thương trên sự làm việc thì ít nhất cũng phải cho biết là tôi có thể mua được nhà hay không. Chớ cứ giữ khư khư đơn của dân để cho dân mỏi cổ mong chờ thì có ngày cổ phải.. gãy đấy. »

THẰNG HỀ

Đại-úy Nguyễn-hữu-Tài

Quận-Trưởng TỊNH-BIÊN TRÚNG MÌN TỬ THƯƠNG

CHÂU PHÚ.— Hồi 10 giờ sáng 28-5, Đại úy Nguyễn hữu Tài, Quận Trưởng Quận Tịnh Biên, Tỉnh An Giang cùng đoàn tùy tùng đi công tác trên đường liên tỉnh số 10 nối liền Tịnh Biên — Châu Đốc.

Đ xem tiếp trang 4

★ Phan-Nghị

CHƯƠNG IV

27. — THƯA VỚI ĐỒNG CHÍ, ĐÓ LÀ CÁI CHIẾN THUẬT ĐEM BỆNH TIM LA ĐỒ CHO TRÂU CỦA BỌN LƯU MANH VẬY

(Tiếp theo)

Chủ tiệm, một gã tàu lai, nghiện hút sì hơi ra sắt, mặc cái áo may ô ngắn cũn cỡn để lòi cả rốn, và cái quần xì la ma bằng vải sọc, có cái tên là Koóng tài Và. Chữ này nếu phiên âm ra tiếng Hán Việt sẽ thành « Quảng đại thoại » (1), định nghĩa một cách nôm na : nói phét, nói ba xạo !

Koóng tài Và trông thấy Cứu-Sừng liền niềm nở đón tiếp. Hắn nói :

— Hết mất chỗ rồi. Chịu khó ngồi đợi chút xíu nhé.

Cứu Sừng nói :

— Đến tìm mấy người quen thôi, chứ không có hút.

— Tìm ai ?

Cứu Sừng chỉ tay về phía Lương Kều :

— Tìm mông sừ Lương Kều.

Koóng tài Và khẽ nhún vai .

— Thằng chả đâu có hút. Năm thì mười họa mới « chơi » một hai phát còn toàn đến nằm đấu láo.

Quang cảnh tiệm hút lúc này có cái sắc thái của một tiệm phở với tiếng rao của mấy anh bồi : « giường một thêm một đồng cân, giường hai cho một ngao nữa ». Có một anh nhỏ con mỗi khi mang thuốc ra tiếp tế cho dân làng bẹp lại kêu loạn lên : « Nước sôi ! Nước sôi đây ».

Lương Kều thoáng nhìn thấy Cứu Sừng liền gọi :

— Ê ! Ê ! Là nhà cách mạng mà cũng định đến đây « chơi » đấy, đâm ba phát hay sao đây ?

— Mỏa không có « chơi ». Có công chuyện nên đến kiếm toa đây.

Rồi Cứu Sừng và Bút Chiến tiến lại phía Lương Kều. Cứu Sừng nghiêng mình giới thiệu :

— Đây là ông Bút Chiến, nguyên là Ủy viên chấp hành trong Mặt trận chống Nhu Diệm, còn đây là ông Lương Kều, một cây viết bạ đâu chửi đó.

Lương Kều mời hai vị khách quí ngồi xuống rồi chỉ tay vào người nằm đối diện với hắn.

— Còn đây là ông Dóc Di, một ký giả ngoại quốc, xưa kia đã từng làm báo « La-Vô Lôn-Tê Anh-Đô-Si-Noa » để ca tụng công cuộc bảo hộ của Phú Lăng Sa ở xứ Đông Dương, hồi ông Diệm thì làm công cán ủy viên cho Phong trào Phụ nữ Liên đới, chửi bới các nhà cách mạng là đồ phản cách mạng, và chửi luôn cả nhà chùa là đã dám nhổ cây cột cờ dài 12 thước, có cốt sắt để đánh lại nhân viên công lực, khiến cho trong cuộc họp báo ở chùa Xá Lợi, nhà chùa đã phải lớn tiếng phân trần : « Các ông không đăng thì thôi, nhưng nếu đăng thì xin viết đúng sự thật cho. Nhà chùa đâu có phải là Tề Thiên Đại Thánh mà vác được cây cột cờ to lớn nhường ấy ». Và bây giờ thì ông Dóc Di của chúng ta lại ra báo ủng hộ cách mạng và tất nhiên ủng hộ luôn cả nhà chùa một phen hết mình.

T xem tiếp trang 4

CỔ-ĐỘNG

TIN ĐỦ CÁC TỈNH

KIỂM TRA TRƯNG BINH THANH NIÊN SANH NĂM 1945

— Tỉnh Tây Ninh vừa ra thông cáo : Hội Đồng Kiểm Tra Trưng Binh khóa thường lệ niên khóa 1964, sẽ hoạt động trong Tỉnh Tây Ninh từ 14-7-64 đến 22-7-64 các thanh niên hạng tuổi sau đây (kể cả thanh niên Việt gốc Hoa) phải trình diện H.Đ.K.T.T.B. Thanh niên sanh năm 1945 (từ 1-1-45 đến 31-12-1945) đã được H.Đ.K.T.T.B. những năm về trước cho triển hạn vì lý do sức khoẻ (có thể trưng binh màu xanh) ; riêng các thanh niên Việt gốc Hoa nên mang theo giấy chứng nhận Quốc tịch Việt gốc Hoa để hưởng quyền lợi xếp hạng nhập ngũ. Địa điểm trưng binh : Xã Thái Hiệp Thạnh và Trường Tiểu Học Hiếu Thiện (Tây Ninh). (TR. KH)

BẤT CẨN LÀM NỔ LÀM LỰU ĐẠN, CHẾT 6 NGƯỜI

QUẢNG-NGÃI.— Lúc 7 giờ sáng 27-5, một tai nạn đáng tiếc đã xảy ra tại Trung Tâm huấn luyện dân vệ Quảng Ngãi, làm thiệt mạng 6 người. Nguyên nhân vì một binh sĩ nhảy dù vô ý để một quả lựu đạn nổ tung, làm chết 4 binh sĩ và 2 dân vệ. (VTX)

CHƯA VUI XUM HỢP ĐÃ BUỒN PHÂN LY

TÂY NINH.— Chiều 28-5, ông Nguyễn văn Hà (50 tuổi, ở ấp Long Cựu xã Vĩnh Long) làm lễ cưới cô Võ thị Na (19 tuổi, ở xã Phước Chỉ) cho cậu con trai tên là Nguyễn văn Bi (20 tuổi). Ông Hà có thuê một chiếc ghe máy đi đón dâu, khi trở về tới xóm Vàm Lòng, trên sông Vàm Cỏ Đông, bỗng trời đổ mưa to gió lớn, đánh chiếc ghe lật úp. Tất cả mọi người đều bơi vào bờ thoát nạn, riêng cô dâu và chú rể vì không biết lội bị nước cuốn đi mất tích. (TR.KH)

TRÔNG GÀ HÓA CUỐC

SÀIGÒN.— Lúc 8 giờ 30 sáng 29-5, có người đi tới trước cửa căn nhà số 2 hãng Vinatexco đường Công Lý, trông thấy một trái lựu đạn liền báo cho Cảnh sát. Cảnh sát đến nơi thì mới hay đó là chai thuốc xịt muỗi. (S.S.)

BÁO « TRANH ĐẤU » BỊ ĐÓNG CỬA 7 NGÀY

SÀIGÒN. — Bộ Thông Tin thông cáo : « Nhật báo « Tranh Đấu » đã bị đình bản 7 ngày vì trong số báo ra ngày 28-5-1964 đã phổ biến các luận điệu có thể phương hại đến tinh thần chiến đấu chống Cộng của Quân đội và dân chúng ».

BÁC-SĨ THƯỜNG TRỰC — CHÚA-NHỰT 31-5-1964

(Từ 13 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S	Lê-văn-Hai	18, đường Nguyễn-Trãi	Chợlớn
B.S	Nguyễn-quang-Huấn	89, đường Trương-tấn-Bửu	Sàigòn
B.S	Nguyễn-thị-Oanh	49, đường B. S. Yersin	Sàigòn

NGÀY THỨ HAI 1-6-1964

(TRƯA : 13 giờ đến 15 giờ — CHIỀU : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S.	Đặng-ngọc-Tùng	86, đại-lộ Khổng-Tử	CHOLON
B.S.	Nguyễn-Tường	5, đường Trần-văn-Thạch	SAIGON
B.S.	Vũ-Hùng	53, đường Trương-công-Định	SAIGON

TIN TUYỂN MỘ

— Bộ Chỉ huy Biệt Động Quân, Pháo binh Sư đoàn 7 Bộ binh và Chiến đoàn 6 Thiết Vận Xa cần tuyển mộ một số binh sĩ hạng tuổi từ 18 đến 33 t. Muốn biết thêm chi tiết, liên lạc Tiểu Khu Long An, Phòng Đọc sách Tân An, Trại Hồ Chí Thiện (gần trường Trung học Tân An) trong những ngày và giờ làm việc. Riêng về binh chủng Biệt Động Quân, khi đầu quân được hưởng lương binh nhì và thêm 300 đ. binh chủng, cộng chung 1.700 đ. mỗi tháng, chưa kể phụ cấp gia đình và nhà ở còn được thưởng 1.200đ. tiền đầu quân. (H. TH.)

TUẦN BÁO ĐÔNG-NAM-Á SẮP RA MẮT ĐỘC GIẢ

SÀIGÒN. —Chúng tôi vừa nhận được tin tuần báo ĐÔNG-NAM-Á do ông Vũ-ngọc-Phúc làm chủ nhiệm sẽ phát hành số ra mắt vào chiều 2-6-64. Xin giới thiệu Đông-Nam-Á cùng độc giả bốn phương và chúc đồng nghiệp mạnh tiến.

VÌ TÌNH LỐI XÓM MÀ BỊ ĂN ĐÒN

GÒ CÔNG.— Bà Đoàn-thị-N. (27 tuổi, ở ấp Tân-Hòa Gò Công) có chồng là ông Phan-văn-M. (30 tuổi) và đã được 4 mặt con. Hôm 28-5, bà N. thấy một ông hàng xóm đau ốm, nên có sang nấu cháo dùm cho ông này, chẳng ngờ ông M. lại tưởng vợ mình có tình ý chi với ông bạn lối xóm, nên ông M nổi ghen dùng cây đập vợ bất tỉnh. (T.T.)

TƯỞNG KẺ TRỘM, ĐẬP NHẠC GIA VỠ ĐẦU

TÂY NINH.— Đêm 27-5, vợ chồng cậu Nguyễn văn N. (20 tuổi) đưa nhau về ấp Rạch Rễ xã Trường Hòa thăm cha vợ là ông Trần văn B. (50 tuổi) và ngủ lại đó. Đêm khuya ông B. trở dậy đi tiểu, nhưng vì trời quá tối nên ông B. lại đi nhầm vô buồng chàng rể. Tưởng là kẻ trộm, cậu N. vùng dậy cầm cây đập trúng đầu ông B., ngã quỵ. Liền đó cậu N. đốt đèn lên mới hay là cha vợ, vội chở ông vô nhà thương. (TR.KH.)

MỘT ÔNG LÃO TỰ THIÊU

SÀIGÒN.— Khoảng 2 giờ sáng 29-5, ông Nguyễn văn G. (62 tuổi không vợ con, ở ấp 7 xã Vĩnh Hòa tỉnh Phước Thành) không rõ buồn chuyện chi trở dậy lấy xăng dội đầy người rồi châm lửa tự thiêu. Có người trông thấy chạy tới nơi dập tắt được ngọn lửa nhưng ông G. đã bị phỏng nặng. (D.L.)

VIỆT CỘNG HẠ SÁT 2 NGƯỜI

BẾN LỨC.— Ông Hồ-văn-Đặng (32 tuổi, cựu Hội viên Thanh niên xã An Thạnh), đã bị V.C. bắt cóc và hạ sát tại ấp 7, cùng xã, vào đêm 24 rạng 25-5-64. Ngoài ra, đêm 22 rạng 23-5-64, Việt Cộng cũng về ấp Quán, xã Tân Bửu bắn trọng thương ông Bùi-văn-Hên tự Công tự Ba Ty, cán bộ V.C. về quy chánh hồi cuối năm 1963. (H. Th.)

TỈNH VĨNH-LONG THIẾT LẬP THÙNG THƠ DÂN NGUYỆN

VĨNH LONG.— Trung Tá Tỉnh Trưởng Vĩnh Long vừa cho lập 1 thùng thơ dân nguyện đặt tại Ty Bưu Điện Vĩnh Long, để tiếp nhận những đơn tố cáo, những khiếu nại và thắc mắc của đồng bào trong tỉnh. Nghe đâu sẽ còn đặt thêm T.T.D.N. tại vài nơi khác nữa. (Q.H.)

1 ĐÀO HÁT ĐANG DIỄN TUỒNG, BỊ NHỐT VÀO CẦU TIÊU

VĨNH LONG.— Đêm 24-5, đoàn Ph. Ch. tới diễn tại miếu Quốc Công. Khi mới diễn xong màn đầu thì cô đào chánh bỗng đau bụng vội chạy đi cầu, và sau đó không thấy trở lại nữa. Báo hại màn kéo lên, không có đào diễn, lại phải hạ xuống. Và ban giám đốc cuống cuồng bỏ đi tìm, thì thấy cô đào chánh của họ bị nhốt trong cầu tiêu. Hỏi ra thì mới hay là có mấy quý khách viên tinh nghịch (ở gần đó) tình cờ thấy cô đào họ vào cầu liền ra cài then nhốt cô lại để phá đoàn hát, trả thù đoàn này đã không cho họ xem cọp. (Q.H.)

TIN TÒA

LƯỜNG GẠT 400.000đ.
2 VỢ CHỒNG CÙNG TÙ

SÀIGÒN—Theo sự tố cáo của bà Lý thị Dư, thì vào giữa năm 1963 bà được vợ chồng Võ thị Cúc và Nguyễn V. Chắc khoe họ có nhà máy xay ở Lục Tỉnh ; vì thấy vợ chồng Chắc ở trong một biệt thự lớn, hơn nữa Cúc lại chưng cả bằng khoán điền thổ tòa nhà kể trên (mà y thị nói sắp mua với giá 4 triệu), nên khi Thị Cúc đề nghị với bà bỏ vốn mua lúa về xay để bán lấy lời, thì bà đưa ngay 206.000 đồng. Không ngờ sau khi nhận tiền, vợ chồng Chắc trốn mất. Ngoài bà Dư, còn có bà Lưu thị Hóa cũng bị lừa kiểu trên mất 130.000đ. Đầu tháng 11-63 vợ chồng Chắc bị giam về tội lường gạt. Sáng 29-5-64, nội vụ được đem ra xử. Cúc thú nhận tội, và khai vì buôn bán thua lỗ, nợ nần quá nên làm ẩu. Kết quả : Tòa tuyên phạt Chắc, Cúc mỗi người một năm tù và liên đới bồi thường cho nguyên cáo số tiền còn thiếu.

Từ Nhà Kho Quán Ven Đường (Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Tiểu thuyết rút ngắn

Un certain sourire

CỦA

Françoise Sagan

—

HỒNG-DƯƠNG

VII

Ngày về, rồi cũng đã tới. Chúng tôi không đả động tới những gì đã diễn ra trong đêm hôm trước, đêm cuối cùng của chúng tôi, vì một sự đạo đức giả mà trong đó có cả sự sợ hãi nữa, duy chỉ có ban đêm, tôi đã tỉnh giấc nhiều lần, trong sự bối hoang và tôi đã sờ soạn tìm vắng tráng Lục tìm bàn tay chú để yên trí rằng giấc ngủ chung vẫn còn tồn tại. Và mỗi lần như vậy, chú lại ôm lấy tôi, ghì lấy tôi trong tay chú, thì thầm: "Đây, đây», bằng một giọng khác lạ, như để trấn an một con vật. Rồi buổi sáng tới, bữa ăn điểm tâm, và chú Lục đã sửa soạn xong hành lý. Đồng thời tôi cũng thu xếp hành lý của tôi trong lúc nói chuyện với chú về đường sá, về những quán ăn bên đường tôi hơi tức vì cái giọng bình thản và can đảm một cách giả tạo của tôi, vì tôi chẳng thấy can đảm tí nào và tôi cũng không thấy tại sao tôi lại cần phải can đảm. Tôi chả cảm thấy gì cả, hơi hư hỏng, có lẽ. Lần đầu tiên, chúng tôi đã diễn một vở bán hài kịch.

— Thôi, chúng ta đã sẵn sàng cả rồi — *chú chợt nói.*—Để chú bấm chuông gọi bồi lên mang xuống.

Ý tưởng tôi chợt tỉnh dậy.

"Chúng ta hãy ra lan can nhìn xuống một lần cuối đi chứ — *Tôi nói bằng một giọng lớn ra vẻ quan trọng.*

Chú nhìn tôi, do dự, rồi, trước vẻ mặt của tôi, chợt phá ra cười.

— Cháu thật đúng là một cô bé cứng cỏi, một tay chì. Chú khoái cháu. Chú cầm tôi vào vòng tay, ở giữa phòng, chú lắc tôi nhè nhẹ.

—" Cháu nên biết rằng ít khi mà có thể nói với một kẻ nào đó: " Anh khoái em » vì mười lăm ngày chung sống.

— Đây không phải là một cuộc sống chung—tôi phản đối — mà là một mùa trăng mật.

Khuya hôm ấy chúng tôi mới về tới Ba Lê. Ở cửa Ý Đại Lợi, tôi liếc nhìn Lục, có những nét hơi mệt mỏi và tôi nghĩ rằng chúng tôi đã giải quyết êm đẹp cuộc phiêu lưu của chúng tôi, rằng chúng tôi đã là những kẻ trưởng thành thật sự, văn minh và biết điều, và thốt nhiên tôi cảm thấy xấu hổ kinh khủng.

Một lần chót, tôi đã khám phá ra Ba Lê. Tôi ngạc nhiên trước sự duyên dáng của nó, và sự thích thú khiến tôi muốn thả bộ trong những đường phố Ba Lê của một mùa hè. Điều đó trong ba ngày làm tôi dớ bị cảm thấy sự trống rỗng, sự phi lý mà sự thiếu vắng chú Lục đã để lại cho tôi. Tôi đã tìm chú bằng mắt dọi khi bằng đưa tay, ban đêm, và cứ mỗi lần như thế tôi lại thấy sự vắng mặt chú là khác thường, ngu ngốc. Hai tuần lễ ấy đã trở thành một hình thể, một trạng thái vừa tàn dây vừa chua chát. Nhưng lạ một cái là tôi không lấy đó làm một sự thất bại, trái lại, tôi cho là một sự thành công. Sự thành công, tôi thấy rõ lắm, đã làm cho mọi toan tính tương tự trở nên khó khăn, kể cả dại dột.

Trang sắp về. Phải nói gì với Trang đây! Trang sẽ tìm cách bắt tôi trở lại. Tại sao chấp nối lại với chàng và nhất là làm sao chịu đựng nổi một thân thể khác, một hơi thở khác với thân thể và hơi thở của Lục.

Hôm sau, cả hôm sau nữa Lục cũng không gọi điện thoại cho tôi. Tôi cho rằng sự kiện này là tại chú có vài chuyện rắc rối với Phượng. Tôi đi rất nhiều và mơ hồ nghĩ đến năm sắp tới. Có thể là tôi sẽ kiếm được một việc gì làm hay hơn là học Luật; Lục sẽ giới thiệu tôi với một người bạn chú, là chủ báo.

Sau hai ngày, tôi không còn thể chống lại được ý muốn gặp Lục. Vì không dám gọi điện thoại cho chú, tôi gửi cho chú mấy chữ, nhắn chú gọi lại cho tôi. Ngay hôm sau chú gọi lại: tại vì phải về quê đón Phượng nên vì thế mà chú hôm trước chú không gọi điện thoại cho tôi được.

Tôi thấy giọng chú khẩn thiết. Tôi nghĩ rằng chú nhớ tôi và trong một giây, tôi thoáng tưởng tượng ra một quán cà phê, như chú nói với tôi trong điện thoại, tại đó chúng tôi sẽ gặp lại nhau, và chú sẽ ôm tôi trong vòng tay mà nói rằng chú không thể sống thiếu tôi, rằng hai ngày vừa qua thật là phi lý. Tôi chỉ còn biết trả lời: " Cháu cũng thế », không nói dối nhiều lắm, và để tùy chú quyết định. Nhưng nếu chú hẹn tôi lại một tiệm cà phê, thì có nghĩa là chú muốn nói cho tôi yên tâm rằng Phượng vẫn khỏe mạnh như thường, rằng nàng không hạch hỏi gì cả và rằng chú bận bù đầu. Chú nói: " Cháu đẹp lắm», và hôn lên tay tôi.

Tôi thấy chú đã thay đổi — chú lại mặc bộ com lê màu tím than — thay đổi và càng thêm muộn, tôi nhìn khuôn mặt mệt mỏi đó. Tôi thấy có vẻ như là chú không còn thuộc về tôi nữa. Chúng tôi nói chuyện vui vẻ, chúng ta nói mãi về tự nhiên. Có lẽ tại chúng tôi đều ngạc nhiên là sự ... một kẻ sao đó trong mười lăm ngày thật là dễ dàng, và không có gì trầm trọng cả. Duy chỉ có khi chú đứng lên tôi chợt có một cử động tức giận, và tôi muốn nói với chú: " kìa anh đi đâu? Anh đừng bỏ em một mình chứ? Rồi chú đi tôi ngồi lại một mình. Tôi chẳng có việc gì để làm. Tôi nghĩ: « Tất cả đều là khôi hài » và tôi nhún vai. Lẽ ra tôi có thể về Yonne nghỉ mười lăm ngày, nhưng vì ngày kia tôi phải đi ăn với Lục và Phượng, nên tôi quyết định chờ sau hôm đó sẽ đi.

Suốt hai ngày tôi đã xem chớp bóng hoặc nằm dài trên giường xem sách, căn nhà của tôi đối với tôi bây giờ có vẻ xa lạ. Buổi tối đi ăn cơm tối ăn mặc chải chuốt và tới nhà họ. Phượng ra mở cửa. Nụ cười của nàng làm tôi yên lòng. Trong bữa ăn chúng tôi nói chuyện về Trang. Trong một tuần nữa Trang trở lại đây. Tôi nói rằng lúc đó tôi không còn ở đây. Chú Lục hỏi tôi:

— Thế thì cháu ở đâu?

— Có lẽ cháu về nhà ba má.

— Bao giờ cháu trở lại?

Phượng đỡ lời tôi:

— Trong mười lăm ngày

Giữa lúc chúng tôi đang nói chuyện, chú Lục ra chỗ để Pick up và cho chạy chiếc đĩa mà chúng tôi đã nghe ở bờ biển; tôi chợt im lặng và chỉ một thoáng tất cả hình ảnh trở lại với tôi.

Chú Lục nói, giọng bình tĩnh:

— Anh thích bài này lắm.

— Em cũng thích — *Tôi nói.*

Chú ngước mắt nhìn tôi, nhớ lại và cười với tôi, chú cười với tôi rất dịu dàng rất công khai tới nỗi tôi phải cúi nhìn xuống.

Sau đó chú rủ tôi đi xem diễn kịch cùng với vợ chồng chú. Tôi nhận lời. Phượng đưa tôi vào phòng cho tôi mượn một chiếc áo măng tô. Nàng nói nàng mến tôi và muốn làm đẹp cho tôi.

— Tại sao chị mến em? — *Tôi hỏi.*

— Vì tính em giống tính Lục. Những tính chất hơi đáng thương, cần được an ủi bởi những kẻ như chị. Tan hát, họ đưa tôi về phòng trọ, chú Lục hôn tay tôi một cách tự nhiên. Tôi vào phòng, lòng hoang mang, lên giường ngủ và sáng hôm sau tôi đáp tàu về Yonne.

Nhưng Yonne u ám và là một sự chán nản không chịu nổi. Nó không còn là sự bực bội trong nội tại nữa, mà là sự bực bội của một kẻ khác. Trong một tuần lễ, tôi lại trở về Ba Lê. Khi tôi đi, mẹ tôi hỏi là tôi có sung sướng không. Tôi quả quyết với bà là có, rằng tôi rất thích khoa Luật học, rằng tôi học ghê lắm và tôi có những người bạn tốt. Bà yên lòng và bỏ đi hình thản.

Về tới phòng trọ, tôi nhận được mấy chữ của Trang nhắn lúc về thì điện thoại cho chàng. Tôi nghĩ chắc chàng muốn giải thích. (Và tôi cũng không tin được ở sự kín miệng của Trinh). Tôi gọi chàng và hẹn gặp nhau.

Sáu giờ tôi tới gặp Trang ở và đường Saint Jacques.

— Anh coi đẹp giai hơn trước.— Tôi nói bằng giọng thành thật — *và nghĩ thầm trong lòng: « đáng tiếc ».*

— Em cũng thế — *chàng nói vẫn tắt.*— Anh muốn là em nên biết chuyện này: Trinh đã nói hết cho anh rồi!

— Hết cái gì?

— Cuộc nghỉ mát của em ở Cannes. Một vài chi tiết cho anh nghĩ rằng em nghỉ với Lục. Phải đúng thế không?

— Vâng đúng — *tôi đáp* (Tôi hơi cảm động. Chàng không có vẻ giận dữ, chỉ lặng lẽ và hơi buồn)

— A, vậy anh không phải là thứ người thích sao cả. Anh vẫn yêu em: khá yêu để có thể bỏ qua: nhưng không đủ để phung phí sự ghen tuông và đau khổ vì em như mùa xuân này. Em chỉ còn việc lựa chọn.

— Lựa chọn gì?

— Hoặc em không gặp Lục nữa và chúng ta tiếp tục. Hoặc em cứ gặp Lục và chúng ta sẽ là bạn tốt. Thế thôi.

— Tất nhiên, tất nhiên.

Tôi hoàn toàn không thấy có gì để nói. Chàng đã có vẻ chín chắn hơn; Tôi gần như là khâm phục chàng. Nhưng chàng còn là gì đối với tôi nữa, tuyệt đối không là gì cả. Tôi đặt tay lên tay chàng.

— Em rất tiếc — *tôi nói* — em không thể làm được. Em không thích làm cho anh đau khổ. Em khổ tâm lắm.

Sau một giây phút ngồi im lặng, nhìn ra cửa sổ, chàng nói: như cho riêng chàng:

— Cái đó không phải là chuyện khó nhất. Rồi em sẽ thấy, khi người ta đã quyết định, thì được.

Chàng thoạt nhiên quay lại phía tôi!

— Em yêu hắn?

— Không. Không có vấn đề đó, chúng em tâm đầu ý hợp, thế thôi.

(CÒN TIẾP)

LNV: Lục và Linh chỉ là chú cháu hờ, không bà con gì cả.

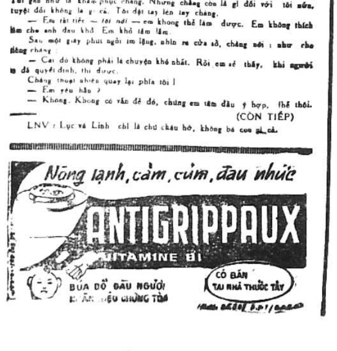

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ NHỨT — CHƯƠNG V

Ông Phúc Thuần và ông Thanh Được

— Không phải ghen em à! Anh tin em yêu anh nên không ghen. Nhưng anh không thể để ai ve vản vợ mình vì anh có bổn phận bảo vệ tình yêu chúng ta.

Vân Phượng bảo chàng:

— Bỏ đi anh! Mình nhớ sự đó mãi không ích gì. Khi nào về Sài gòn sẽ hay.

Trần Dũng không nói gì, chàng nhớ lại những việc bỏ dở ở Sài gòn mà hơi ngại.

Hứa với Mộng Lan lên nhà vườn của nàng rồi bỏ đi là một chuyện vô duyên.

Nàng sẽ nghĩ sao về sự quên hẹn đó? Nàng sẽ xem mình và Vân Phượng là người thế nào?

Trần dũng hơi ngượng, chàng hỏi Vân Phượng:

— Em còn nhớ mình hẹn với cô Mộng Lan chăng?

— Nhớ anh ạ!

— Mình đi thế này không hiểu nàng nghĩ sao? Anh ngượng quá.

— Anh đừng lo mất mặt trước người đẹp. Em đã lo cho thể diện anh rồi. Anh yên tâm đi.

— Em nói sao?

— Em lo cho anh rồi.

Nàng cười và tiếp:

— Em gởi cho nàng cái thơ xin lỗi về việc mình không đến được để nàng khỏi chờ.

— Em gởi thư? Lúc nào vậy?

— Em viết và bảo thằng Lượm đem đi, trước khi ta rời Sàigòn.

— Vậy mới phải.

— Anh có trách em không?

— Không đâu. Em khéo xử hơn anh. Trong khi gấp rút, em còn nhớ chuyện đó, em khéo hơn anh nhiều.

— Vì em là đàn bà, mà đàn bà thì chuyện nhỏ nhặt nào cũng nhớ dai cả!

Nàng rút tờ báo dưới đầu nằm đưa cho Trần Dũng xem và nói:

— Anh xem em viết thế này có được không?

— Viết về gì em? Em viết báo nữa à?

— Không đâu, em loan báo tin mừng của chúng ta.

Trần Dũng đọc và cười nói:

— Em làm việc gì cũng bí mật quá. Anh chẳng biết gì cả.

SỐ 50 — Truyện dài của PHI-LONG

— Như vậy cả Sàigòn hay biết chúng ta làm lễ thành hôn với nhau. Chắc kẻ muốn làm phiền ta ăn ngủ không ngon phải không anh?

— Có lý, họ sẽ chán ngấy bọn ta và bỏ qua chuyện cũ.

— Em mong được như vậy.

Nhưng Trần Dũng không yên tâm vì chàng hứa thứ hai sau sẽ đến nhà bà Vân Lan. Bây giờ đi như vầy tức là trễ hẹn rồi.

Bà sẽ nghĩ sao nếu chàng không đến? Bà sẽ phiền lòng khi hay tin chàng và Vân Phượng thành hôn nhau?

Có thể bà không hài lòng vì nếu quả Vân Phượng là con bà, chắc bà không muốn gả nó cho tên kép hát nghèo mạt như chàng.

Nhưng người vui nhứt có lẽ là thằng Lượm và anh Kỳ Linh. Anh ấy sẽ mừng vì không còn ngại việc nào chia rẽ mình và Vân Phượng.

— Anh còn nghĩ ngợi gì?

— Anh nghĩ đến chúng ta. Tự nhiên em quyết định trong nháy mắt làm anh bỡ ngỡ và mừng đến không ngủ được.

Vân Phượng bảo chàng:

— Em hành động để bảo vệ tình yêu chúng ta.

— Anh hiểu và anh rất sung sướng!

— Còn anh tại sao trước đó vài hôm anh khuyên em hãy làm lễ thành hôn với anh, bằng không ta nên xa nhau? Tại sao anh gấp rút, trái với tâm tính anh?

— Anh sợ mất em.

— Nhưng phải có lý do nào làm anh sợ mới được?

— Chẳng có lý do nào cả.

— Anh nói dối. Anh sợ Lệ Kiều hay bác sĩ Văn Bình?

— Cả hai.

— Vì họ mà anh làm thế chăng?

— Đúng vậy.

— Nhưng em chưa tin anh nói thật. Dường như anh còn điều gì giấu em?

Trần Dũng không thể nói rõ việc bà Vân Lan cho nàng rõ, chàng nói lảng đi:

— Mà thôi, ta cần chi chuyện cũ nữa. Từ nay ta chỉ nghĩ đến tương lai thôi! Anh chán nói những chuyện không hay đã qua rồi.

— Anh có lý. Em cũng chán chuyện cũ quá rồi. Mình nghĩ đến tương lai là hơn.

Cả hai cùng im lặng, lắng nghe tiếng gió reo trên cành, tiếng sóng rạt rào dưới bể, lòng họ như hòa lẫn với khúc nhạc tuyệt vời kia.

oOo

Khuya hôm sau Vân Phượng tỉnh giấc, nàng nhìn quanh và ngạc nhiên vì đầu hôm nàng ngủ trong phòng sao bây giờ ở ngoài bãi bể một mình.

Nàng ngơ ngác ngồi dậy, lòng tràn ngập sự sợ hãi nên toan bỏ chạy vào, nhưng lúc đó một người sau mô đá bước ra lên tiếng:

— Chào cô. Cô khoẻ trong người chứ?

Dưới bóng trăng mờ mờ, Vân Phượng thấy người đó là bác sĩ Văn Bình, nàng ngạc nhiên nhìn trân trối ông ta và hỏi:

— Ông làm gì ở đây?

— Tôi đi tìm cô và đem cô ra đây

Vân Phượng chắc có sự gì nguy nan xảy ra cho mình và Trần Dũng nên nghiêm mặt hỏi:

— Ông đã làm gì chúng tôi?

— Tôi giữ lời hứa là làm sao cho cô thành vợ tôi.

— Ông đeo đuổi tôi vô ích. Tôi đã là gái có chồng.

— Trần Dũng không đáng là chồng cô. Tôi mới đáng là chồng cô.

— Ông đừng kiêu ngạo. Chồng tôi không phải hạng người hèn mạt, chàng sẽ giết ông trong nháy mắt nếu chàng biết ông có gan tán tỉnh tôi.

Văn Bình thản nhiên nói:

— Cô dù đi đến đâu tôi vẫn tìm cô được như thường. Cô đừng đưa anh chàng vũ phu đó ra dọa tôi vô ích.

Ngay bây giờ nếu tôi muốn, tôi sẽ làm anh ta biến mất trên đời này.

Vân Phượng tuy nói cứng, nhưng lo sợ lắm, nàng hỏi:

— Ông nói sao?

— Nếu cô muốn, tôi sẽ làm anh ta biến mất trên cõi đời này—Chàng ta trở tay nơi có trải tấm ra trắng và nói:

— Mời cô ngồi xuống đó. Chúng ta sẽ nói chuyện với nhau.

Vân Phượng ngồi xuống. Văn Bình cũng ngồi theo chàng, nàng hỏi:

— Bây giờ cô muốn anh ta sống hay muốn anh ta biến mất?

— Ông dùng quyền lực gì dám hại chồng tôi?

— Tôi không thích nghe tiếng chồng tôi của cô nói. Tôi chẳng có quyền lực gì, nhưng tôi đủ sức khiến cô phải là vợ tôi.

Anh ta tiếp:

— Khi một người như tôi muốn, cô phải theo.

— Ông bắt tôi đem ra đây?

— Đích thân tôi bế cô đem ra đây. Tôi muốn được ngồi với cô nơi thanh vắng này.

— Nhưng ông phải hiểu tôi có chồng. Ông giàu có sang trọng, ông tìm người khác đẹp hơn tôi...

— Đừng nói nữa cô ạ! Tôi yêu cô, tôi không thể quên cô được. Đời cô phải liên kết với tôi.

Vân Phượng chưa nói gì, chàng ta đã tiếp:

— Tôi thề quên hết dĩ vãng cô. Tôi cưới cô trước pháp luật để cô chắc tôi yêu cô thật tình. Chúng ta ở với nhau trọn đời. Xin cô đừng hiểu lầm tôi say mê cô vì dục vọng nhứt thời.

— Khổ quá, ông không thể nào hiểu tôi được. Tôi là gái có chồng rồi.

— Cô nhứt định từ chối là cô tự giết Trần Dũng. Cô muốn trông thấy cái chết của anh ta bây giờ nên nói thế.

— Ông làm gì chàng?

— Anh ta đang mê man trong sợi giây trói. Tôi ra lệnh, bọn kia sẽ tặng anh ta viên đạn vào đầu, hay ném anh ta xuống bể cũng được.

Có lẽ nên ném anh ta xuống bể để thiên hạ cho anh ta tự tử, khỏi ai lôi thôi.

— Ông phải có lương tâm. Không nên ỷ mạnh, hại người cô thế. Chàng là người vô tội.

— Tôi đâu giết chàng. Chính cô giết chàng, cô muốn thế.

— Tôi giết chàng? Ông nói thế mà nghe được à?

— Còn ai nữa. Cô không thuận làm vợ tôi là cô giết chàng. Cô theo tôi để chứng kiến cảnh đó.

Chàng ta đứng dậy và đưa tay cho Vân Phượng níu, nhưng nàng tự đứng dậy và theo chàng ta đến chòm đá nổi lên bên bãi bể.

(CÒN TIẾP)

SỐ 50 — TIỂU THUYẾT TÂM LÝ, TÌNH CẢM của DƯƠNG-HÀ

(Tiếp theo)

CHƯƠNG XVI

Cuộc tiếp đón bất ngờ

Thiện Tùng gọi to lên:

— A Lìn! A Bảo! A Xìu!

Ba người đàn ông đỏ xò ra, mặc y phục giống nhau. Đây là ba tên bồi người Trung Hoa. Họ đứng dừng ngay ngưỡng cửa phòng khách và cúi đầu chào Thiện Tùng một cách kính cẩn.

Thiện Tùng dõng dạc truyền lệnh:

— Mang rượu Porto, bánh ngọt và thuốc điếu!.. Mau lên!

Hải ấp úng:

— Nhưng, thưa ông...

Thiện Tùng chặn lời:

— Tôi biết rồi... chắc ông ngạc nhiên vì cách ăn mặc của bọn người này...

Cả nói lảng sang chuyện khác:

— Ồ!... xin vô lễ hơi ông bạn... Mộng Thu vẫn khỏe chứ? Mộng Thu không đi theo ông sao?

Hải khô khan đáp:

— Mộng Ngọc bận việc!

Thiện Tùng reo lên:

— Rượu mang ra rồi!...

Ba tên bồi lù lù xuất hiện. Một tên mang một chiếc mâm đựng ly, một tên mang chiếc mâm đựng dĩa và bánh và một tên mang mâm đựng thuốc

Theo lệnh của Thiện Tùng, ba tên bồi bắt đầu dọn rượu, thuốc và bánh ra bàn.

Tình thế của Hải bây giờ thực rất khó khăn. Chàng cảm thấy khó chịu, bởi rồi trước vẻ lịch sự, tử tế của chủ nhà. Hải toan đến đây để gây sự với Thiện Tùng, không dè Thiện Tùng lại đối đãi quá tử tế với chàng làm chàng không biết xử trí như thế nào. Thiện Tùng tiếp đón chàng như một người bạn thân.

Thiện Tùng ra lệnh cho ba tên bồi lui ra ngoài. Hải ngẫm nghĩ một giây và chàng đinh ninh Thiện Tùng xỏ ngọt mình. Cơn giận từ đâu lại đùng đùng kéo tới. Hải uất ức, nói to:

— Tôi yêu cầu ông đừng đóng kịch nữa! Ông dư biết tôi đến đây với ý định gì rồi. Tình cờ tôi nghe lóm được câu chuyện tâm tình giữa ông và Mộng Thu. Tôi không còn ngờ vực gì nữa... Ông đã dụ dỗ vợ tôi và trong tình cảnh đó, tôi cần giải quyết với ông một câu chuyện. Tôi với ông cần thanh toán gấp vấn đề này. Tôi muốn giữa tôi và ông chỉ có một người được quyền chiếm đoạt trái tim của Mộng Thu thôi.

Hải chưa kịp dứt câu, Thiện Tùng đã bật ngửa trên ghế và cười vang lên một cách ngạo nghễ.

Hải căm giận vô cùng. Chàng hậm hực đứng phắt dậy và từ tiến xíc đến trước mặt tình địch. Thiện Tùng vụt đứng phắt dậy và hỏi nhanh:

— Ông bạn muốn gì?

Hải hằn học đáp:

— Tôi muốn đấu súng lục hoặc đấu dao găm với ông!

Thiện Tùng càng cười to lên:

— Giết nhau chỉ vì một người đàn bà à? Chẳng đời nào tôi dại dột làm chuyện đó! Ông xem tôi là hạng người nào?

Hải nói dằn từng tiếng:

— Chúng ta cần...

Thiện Tùng chặn ngang:

— Chẳng bàn cãi lôi thôi! Ông bạn hãy theo tôi và ông bạn tức khắc hiểu ngay!

Chẳng đợi Hải ưng thuận hay không, Thiện Tùng nắm chặt cánh tay chàng và lôi đi. Hai người bước vào một căn phòng sang trọng trang hoàng rất tân kỳ. Khắp bốn mặt tường đều có treo la liệt những bức ảnh phụ nữ chụp đủ các kiểu và toàn là những phụ nữ đẹp.

Hải trân trối nhìn những bức ảnh này và chẳng hiểu gì cả. Thiện Tùng trỏ những bức ảnh và hãnh diện đáp:

— Đây là những nhân tình của tôi đó! Tất cả những giai nhân tuyệt sắc đó đều là thuộc về tôi. Những bức ảnh mỹ nhân này chẳng phải ai cũng được xem qua đâu. Ông nghĩ thế nào?

Thiện Tùng trỏ một bức ảnh lớn nhứt và tiếp:

— Người đó là con gái duy nhứt của một nhà tỉ phú ở Hương Cảng. Cô ta si mê tôi vô cùng. Mỗi ngày cô ta gởi cho tôi một lá thư dài mười hai trang giấy và tôi đều ném vào sọt rác không thèm ngó ngàng tới. Còn người đàn bà tóc vàng ông ảnh kia là một nữ nghệ sĩ nổi tiếng khắp vùng Đông Nam Á. Chúng tôi yêu nhau một thời gian. Sau khi bị tôi bỏ rơi, cô ta nã đạn súng lục vào đầu tự tử. Tội nghiệp!..

Thiện Tùng hơi cao giọng:

— Như ông đã nhận thấy... Mộng Thu đâu có hình ảnh treo ở đây. Như thế, chúng ta chẳng nên chém giết nhau vì vấn đề ngờ vực vô lý đó. Ông hãy tin lời tôi.

(CÒN TIẾP)

Tiểu Thuyết Phóng sự của

VĂN-QUANG

SỐ 50

(Tiếp theo)

Hùng Sùi tặc lưỡi:

— Đi cầu vồng.

— Đi cầu vồng nghĩa là thế nào?

— Nghĩa là ... hì hì... nghĩa là một ý nghĩ xây dựng, có hướng đi lên thẳng băng, nhưng ý nghĩ thẳng băng đó không có ai hưởng ứng thì nó mỏi mệt quá, nó phải đi xuống.

A nhét Mẹ giẫy lên như bị kiến cắn:

— Anh này ăn nói kỳ cục quá.

Hùng Sùi vênh mặt!

— Cái gì mà kỳ?

— Sao lại vừa đi lên vừa đi xuống là cái thể thống gì?

— Là cái thể thống cầu vồng chứ còn là cái gì nữa. Tôi đã giảng rồi mà bà tối quá, bà không chịu hiểu

A nhét Mẹ bĩu môi:

— Bộ anh tưởng tôi ngu đến thế sao. Cái gì tôi không thích hiểu thì đừng bắt tôi hiểu.

Hùng Sùi nhún vai cười hinh hích:

— Sợ bà thích, bà làm ra không hiểu để ...thích ngầm.

A nhét Mẹ kuông chân ga đạp cho Hùng Sùi một đạp

— Toa nhầm lắm. Tỷ dụ như bị giờ moa thích, moa hiểu rồi thì toa muốn chơi kỳ gì thật, chứ không chịu chơi đùa như toa vừa nói đó?

— Chơi kỳ gì cũng được.

A nhét Mẹ vòng xe lại:

— Bi giờ mình cứ uýnh bài là tốt nhất.

Hùng Sùi nhăn nhó:

— Mình uýnh bài ngay trên xe này có phải tiện không, việc gì phải đi đâu.

— Phát lít bắt bỏ đời nhà anh.

Hùng Sùi ưỡn ngực!

— Phát lít chê tôi, bỏ cứ yên tâm. Ngừng xe lại một tí cho mát mẻ rồi uynh hay không họ hỏi phân giải.

A nhét Mẹ nhất định lắc đầu như cái gạt nước xe bốn bánh:

— Không! Không đời nào! anh tưởng tôi là con nít sao mà ngừng lại đây uynh bài mi anh.

— Nếu bà là con nít tôi đã không dám rủ bà ngừng xe lại đây. Bà có thể căn cước rồi mà.

— Có thể căn cước phú lít cũng bắt.

— Mình có làm gì phạm đến thuần phong mỹ tục đâu mà họ bắt. Mình là người lương thiện mà. Mình uýnh bài ăn bùng tai hay là ăn cầu chứ có đánh ăn tiền đâu mà sợ bị bắt.

— Tôi đếch chơi dại thế. Cầu anh thì được cái gì nhỉ.

Hùng Sùi nhún vai:

— Không chơi thì thôi, mình về Saigon chơi ăn tám nập. Mình đến nhà em Lệ Không. Nhà em nay thì «công phu» lắm, có máy lạnh đàng hoàng. Phải cái em hơi đồng bóng một tí, Em nói chuyện toàn bằng giọng tiểu thuyết ba xu. Bi giờ lại có thêm một anh chồng làm nghề ăn bám, mình cứ uýnh bài là anh ấy ngồi chầu rìa, hút thuốc lá vặt.

A nhét Mẹ cười hinh hích:

— Lâu lâu sai anh chồng em đi mua cà phê thuốc lá được không?

— Dĩ nhiên là được. Nhưng thằng cha nó có duyên lắm. Tôi lại có máu hách vặt trong người, thấy thằng nào có duyên là không sai bảo nữa cơ.

A nhét Mẹ lấy làm nghi ngờ lời tuyên bố đó của Hùng Sùi, nàng nghiêng sang nhìn Hùng Sùi rồi tủm tỉm cười ruồi:

— Tôi sợ anh ghen mi nó chứ không phải nó có duyên đâu.

— Tôi mà biết ghen mi nó thì... không đến lượt nó có cái cửa ấy. Hồi em Lệ Không vừa rời nhà chồng thứ nhất ra đi xây tổ uyên ương mi một thằng Sở khanh, bị nó bắt một mớ khoản tiền rồi nó chuồn luôn, em đang bơ vơ, cho tình cảm đi giang hồ đây đó như đi chợ phiên, tôi và mấy thằng bạn tôi đã có cái hân hạnh bọc triệu là được em chiếu cố đến, được em lôi về nhà uýnh bài, cho ăn cho đớp thả cửa. Nhưng ...may quá, chúng tôi là những thằng người có danh dự, có tự ái, có giáo dục đàng hoàng nên chỉ giao thiệp văn nghệ có thế thôi, thế là quá đủ rồi. Có lần em Lệ Không hỏi tôi có vợ chưa và tôi còn nhớ rõ ràng là em hỏi thế này: —«Hùng ơi Hùng! Hùng có yêu Lệ Không ... ...» rồi, Hùng tiếc rằng Hùng gặp Lệ quá muộn ». Thế là em ta tu lên em khóc. Thế có lạ kỳ không chớ lị.

— Lạ kỳ hơn tiểu thuyết nhiều! Tuy nhiên anh cho phép tôi nghi ngờ rằng anh nói phét.

— Tôi mà nói phét cả họ nhà tôi bị điện giật chết nhá. Người ngợm tôi thế này mà bà kêu là tôi ưa nói phét thì lạ thật. Cả bố tổ tôi đi tất cũng không nói láo bao giờ.

(CÒN TIẾP)

— Đã đọc Phóng sự của VĂN QUANG

— Đã đọc Tiểu thuyết của VĂN QUANG

— Các bạn sẽ phải đọc:

- Một Tiểu thuyết tình cảm tuyệt tác nhất
- Một đề tài độc đáo nhất
- Một sáng tác đầy cảm hứng, đầy thiết tha:

CHÂN TRỜI TÍM

— Các bạn sẽ gặp lại VĂN QUANG với lối viết tình cảm bay bướm, với giọng văn sâu sắc ý nhị được cảm tình nhất hiện nay.

— Sẽ khởi đăng ngay sau khi SAIGON TỐC chấm dứt.

(Tiếp theo)

HỒI THỨ MƯỜI HAI

Như Tình Như Nước

Chân Chân nghe nói, liền đưa ngay viên thuốc cho Hồng Phi, mỉm cười nói tiếp:

—Hồng Đại tiên sinh nghe thấy chưa? Thanh đại ca của tôi, tuy là giang hồ hậu bối, võ lâm mạt học, nhưng người lại rất rộng lượng và đại nhân đại nghĩa biết bao, Hồng Đại tiên sinh, hãy đem viên thuốc này đi chữa cho Hạ Đăng ngay đi. Khi Hạ tam tiên sinh đã khỏi rồi, ba anh em của chư vị cứ việc hợp sức với nhau đi Thiên Nguy Cốc để tiếp tục cướp Tỳ Thanh Ngọc Nữ cũng không sao mà.

Chân Chân nói xong mấy câu đó, Tam Sát biết ngay, một mặt nàng tâng bốc Thanh Phong, một mặt, nàng rủa thầm anh em mình, nhưng Lâu Sơn Tam Sát là những người có thanh vọng khá cao ở trong Võ Lâm, khi nào Hồng Phi lại chịu để cho đối phương chế nhạo mình như vậy nên, y đỡ lấy viên linh đơn xong liền quát bảo Chân-Chân rằng:

— Bằng cô nương tuổi tuy rất ít nhưng lời nói sắc sảo khôn tả. Lâu Sơn Tam Sát đã được Cô lão đệ tặng thuốc cho, từ nay trở đi buông tay, không dây dưa vào việc nàng Mạnh Hồng Tiểu nữa.

Chân Chân nghe thấy đối phương nói xong liền tủm tỉm cười, Hồng Phi đột nhiên lộ vẻ thâm ác và âm thầm nói tiếp:

— Bằng cô nương đừng có cười như thế nữa, anh em Lâu Sơn Tam Sát chúng tôi tuy đã nhận lời buông tha cho Mạnh Hồng Tiểu rồi nhưng không chịu buông tha cô đâu?

Chân Chân không hãi sợ gì cả mỉm cười đáp:

— Tôi không sợ các vị không buông tha cho tôi, hung danh của Lâu Sơn Tam Sát tuy lớn thực nhưng đối với Tam Nguyên Bang thì ba vị hãy còn hãi sợ Phiên Thiên Quái Tú mấy thanh.

Hồng Phi cười nhạt một tiếng, không trả lời Chân Chân mà quay người đi tới cạnh Hạ Đăng, bỏ viên thuốc vào mồm cho người em kết nghĩa đó uống.

Hạ Đăng uống xong linh đơn do không đầy nửa tiếng đồng hồ đã tỉnh táo và lành mạnh ngay.

Thanh Phong thấy Hạ Đăng đã khỏi liền đứng dậy chắp tay chào Tam Sát và lớn tiếng cười và nói:

— Hạ lão tiền bối đã lành mạnh rồi, Cô Thanh Phong tôi xin cáo lui ngay và cám ơn ba vị đã nhận lời buông tha cho Mạnh Hồng Tiểu.

Nói xong chàng cùng Chân Chân quay người đi luôn, ngờ đâu hai người đi chưa đầy một trượng, Hồng Phi đã giơ tay phải lên ném một luồng ánh sáng trắng vào phía sau lưng Chân Chân ngay.

SỐ 50 — TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH — TIỀN-PHONG dịch thuật

Chân Chân có ngờ đâu Hồng Phi lại tức hận mình đến thế, nên đối phương không sợ mang tiếng ở sau lưng đánh lén người, mà đột nhiên ra tay tấn công mình như vậy. Hướng bề luồng ánh sáng trắng đó lại là vật rất kỳ dị, không có một tiếng động nào hết, nên đối thủ chưa hay biết thì đã bị ném trúng rồi.

Chân Chân đang đi bỗng thấy phía sau lưng giá lạnh, nàng liền biến sắc mặt chỉ tay vào Hồng Phi trách mắng:

—Hồng Phi ngươi là Lâu Sơn Đệ Nhất Sát thực uổng, mang danh là người trong thập tam cao thủ võ lâm đương thời. Ở phía sau lưng lén đả thương người như vậy, thực là đê tiện vô liêm sỉ khôn tả.

Hồng Phi cười nhạt một tiếng rồi đáp:

— Con nhãi con kia, ai bảo mi múa mép, thất lễ với những người bề trên như vật, đây là tự mi mang cái chết vào thân, và lại ta không phải là không nói trước mà ra tay diệt mi, ta đã sớm nói rồi, ta bằng lòng buông tha Mạnh Hồng Tiểu nhưng nhứt định không buông tha mi, Bằng Chân Chân

Nói xong y nhìn thẳng vào mặt Chân Chân một hồi rồi lại nói tiếp:

— Điều thứ hai; mi mang cái chết vào thân là vì mi đã tự phụ oai thế của cha mi và Tam Nguyên Bang. Vừa rồi ta lấy gói Đoạn Hồn Tán thay làm ám khí và dùng nội gia thần công bắn vào trong người mi, tính mạng của mi không còn bao lâu nữa, một hai tiếng đồng hồ sau hồn của mi sẽ du địa phủ ngay không còn cách nào mà cứu chữa được nữa.

Thanh Phong tức giận khôn tả chỉ muốn giở Thanh Bình Độc Kiếm và Phong Vân Lôi Vũ bốn kiếm thức ra giết Tam Sát ngay tại chỗ mới hả dạ, nhưng chàng nghĩ lại quả bất địch chúng nên chàng đành phải nhẫn nhịn, hơn nữa chàng lại lo âu chất độc ở trong người của Chân Chân không biết thực hư ra sao nên chàng mới phải chịu nhịn để chờ thời cơ ứng biến sau. Hồng Phi nhìn Thanh Phong rồi lấy viên thuốc trắng ra từ từ nói:

— Cô Thanh Phong, nể mặt thiếu hiệp đã tặng linh dược cứu tính mạng của tam đệ ta, ta cũng tặng lại thiếu hiệp một viên thuốc giải độc.

Nói xong y liền ném viên thuốc sang cho Thanh Phong chàng đỡ lấy viên thuốc rồi mới yên tâm, đang định cho Chân Chân uống thì Hồng Phi lại nói tiếp:

— Thiếu hiệp đừng có mừng rỡ vội, thuốc này chỉ là thuốc tạm giải thôi, uống nó có thể sống thêm được nửa tháng, chờ tới khi con nhãi này về đến Tam Nguyên Bang gặp mặt cha nó là chết liền để xem Bang Chiêu Hiền với bọn đầu trâu mặt ngựa của Tam Nguyên Bang có làm gì nổi anh em của Lâu Sơn Tam Sát chúng ta không?

Nói xong, cả ba cùng rú lên một tiếng thật dài rồi dở khinh công tuyệt mức ra chạy mất dạng luôn.

Thanh Phong cau mày lại nhìn Chân Chân thở dài nói:

— Chân muội,.....

Ngờ đâu, chàng rất lo âu, trái lại Chân Chân lại ung dung như thường và còn mỉm cười bảo chàng rằng:

— Phong đại ca khỏi cần lo âu hộ tôi, theo lời nói của Hồng Phi tôi còn sống thêm nửa tháng mà.

Thanh Phong càng rầu rĩ thêm, liền đưa viên thuốc cho nàng và khuyên nàng rằng:

— Chân muội hãy uống viên thuốc này đi còn có nửa tháng trời may ra chúng ta nghĩ ra được cách giải độc cũng nên, như chị Mạnh Hồng Tiểu chẳng hạn chả được bình yên vô sự là gì.

Chân Chân cầm lấy viên thuốc, không uống thì chớ lại còn định vứt xuống dưới núi là khác.

Thanh Phong thấy vậy, hoảng sợ vô cùng, vội giơ tay ra ngăn cản với giọng run run hỏi:

— Chân muội,.... định làm gì thế?

Chân Chân gượng cười đáp:

— Tôi không muốn quay về Tam Nguyên Bang, chết ở trước mặt cha tôi để cho cha tôi đau lòng.

Nói tới đó nàng bỗng liếc nhìn Thanh Phong, mỉm cười và nói tiếp:

— Phong đại ca, chẳng hay đại ca có nhận lời tôi một việc này không? Thì tôi mới chịu uống viên thuốc này để sống thêm nửa tháng nữa.

Thanh Phong thấy nàng vì tới đây cứu Hồng Tiểu mà bị mang họa vào thân, nên chàng không những rất kính mến nàng và còn yêu nàng hơn trước nhiều, không do dự gì cả liền gật đầu vừa cười vừa đáp:

— Hiền muội cứ nói đi việc gì tôi có thể làm được, không bao giờ từ chối hiền muội hết.

Chân Chân liếc nhìn chàng một cái đầy vẻ tình tứ rồi u oán nói tiếp:

— Đại ca, tôi mong trong nửa tháng này, đại ca đừng có rời khỏi tôi và đi với tôi du ngoạn những nơi mà xưa nay tôi muốn tới.

Vì Thanh Phong đã hẹn với Hồng Tiểu cuối năm gặp gỡ ở Tuyết Sơn, hiện giờ không có việc gì cần phải làm hết nên chàng mỉm cười đáp:

— Chân muội hãy uống viên thuốc giải độc đi đã tôi không những nhận lời đi với hiền muội nửa tháng mà tới còn dám nhận lời đi chơi với hiền muội cho tới Tất Trùng Cửu cũng được.

Chân Chân nghe nói mừng rỡ vô cùng liền uống luôn viên thuốc đó, hình như nàng không quan tâm đến sự sống chết của mình vậy.

Thanh Phong thấy nàng đã uống viên thuốc đó rồi trong lòng mới yên tâm liền thở nhẹ một tiếng và mỉm cười nói tiếp:

— Có nửa tháng thời gian như vậy, may ra tôi có thể tìm được linh dược hẳn thế, như nước lá Linh Chi chẳng hạn để giải trừ chất độc trong người hiền muội.

Chân Chân ngạc nhiên hỏi:

— Sao Phong đại ca lại biết lá Linh Chi có thể giải trừ được chất độc Tam Nhật Đoạn Hồn Tán này?

Thanh Phong vừa cười vừa đáp:

— Chị Mạnh Hồng Tiểu đã uống ba giọt nước lá Linh Chi không những đã giải trừ hết chất độc của Tam Nhật Đoạn Hồn Tán mà trong người nàng lại được tăng thêm được rất nhiều công lực nữa.

Nói xong chàng kể hết chuyện sau khi từ biệt Chân Chân, kinh lịch quá những sự việc như thế nào cho nàng hay.

Nghe xong nàng mỉm cười nói tiếp:

— Phong đại ca, thảo nào đại ca thương yêu chị Hồng Tiểu như thế. Chị ấy là người rất rộng lượng và giàu kiến thức quá thực người thường khó mà sánh kịp, ngay như tôi đây cũng đã mộ chị ấy vô cùng.

— Hiện giờ, chị Hồng Tiểu đang ở trong Thiên Nguy Cốc tĩnh tâm tu luyện thần công, thật là an nhàn vô lo, trái lại, chỉ có Chân muội là khiến tôi phải lo âu nhất, vì hiền muội đã bị chất độc...

Chân Chân rầu rĩ, vừa gượng cười vừa đáp:

— Linh Chi là một thánh dược hiếm có trên đời, khó mà tìm kiếm ra được, tôi chỉ mong được sống nửa tháng mặn mà, ngọt ngào, rồi yên lặng nằm trong lòng đại ca mà chết, như vậy tôi mới nguội mối si tình bấy lâu nay và có chết cũng được yên lòng mà nhắm mắt. Thanh Phong, tuy một lòng yêu Mạnh Hồng Tiểu, nhưng đối với Chân Chân, chàng cũng nhận thấy nàng là hồng nhan tri kỷ thứ hai của mình, bất cứ võ công sắc đẹp, tính tình, phương diện nào cũng đều thượng thặng bất. Lúc này nàng bị trúng kỳ độc, nàng rầu rĩ khẽ nói như vậy, trông càng dễ yêu, dễ cảm hơn.

Tình cảnh này Thanh Phong làm sao giữ được vài giọt lệ anh hùng.

(CÒN TIẾP)

DIỄN-ĐÀN

THANH THIẾU NIÊN HỌC ĐƯỜNG

LỜI NGƯỜI VIẾT : Trong hoàn cảnh hiện tại của đất nước, người thanh niên cần phải làm gì ? Nhất là thanh niên học đường, những phần tử ưu tú.

Hân hạnh được anh bạn thanh niên họ Nguyễn nêu lên những nếp sống lý tưởng của người trai biết ý thức trách nhiệm. Hôm nay chúng tôi viết lên bài này để la lớn lên rằng. Thanh niên nhất là Thanh niên học đường đang lâm vào cảnh tượng hỗn loạn và sắp bị lôi cuốn theo phong trào « Đợt Sống Mới » du đãng...

Viết bài này, chúng tôi kính cẩn đệ lên ông Tổng Trưởng Bộ Q.G.G.D. Mong rằng ông Tổng Trưởng sẽ có biện pháp gì mới lo cải thiện mức sống của Thanh niên học đường.

Thanh niên Học đường ngày nay có phải là người của lý tưởng ?

TRẢ lời câu hỏi này, chúng tôi nói có. Nhưng rất ít. Trong giai đoạn hiện tại người thanh niên học đường, đã vô tình quên đi Lý tưởng và Bổn phận của mình, để chạy theo những cám dỗ của thời đại.

Cái phong trào gọi là Đợt Sống Mới ngày nay đang bành trướng mạnh mẽ, và như một cơn gió lốc, thổi phồng vào học đường, đã gây nhiều biến chuyển hết sức nặng nề cho giới phụ huynh.

Những sự cuồng loạn, đã và đang làm lạc nẻo sai đường, nhằm hướng thanh niên vào ngõ bí nguy hiểm không lối thoát.

Người thanh niên học đường chỉ nhìn những cái gì thực tế, hiện tại mà không nghĩ đến hậu quả, tương lai...

Cách mạng đã đề cho người thanh niên được tự do. Nhưng vượt quá tự do sẽ trở thành vô kỷ luật, hỗn loạn. Học đường ngày nay không còn là những cái gì tốt đẹp, cao cả mà người thanh niên đã nghĩ như vậy.

Nhiệt tình của thanh niên học đường ngày nay, bồng bột. Đôi khi có một vài phần tử "Ngoan cố" chuyên đả kích và xuyên tạc những sinh hoạt. Công tác học đường.

Những phần tử này chủ trương bạo động, biểu tình và tố cáo bậy bạ mà phần đông Thanh niên sợ, không dám ngăn cản, đôi lúc còn bị chúng đồng hóa luôn, để tạo nên đảng này, phái nọ. Thanh niên học đường không có những tiếng nói chân thành lành mạnh. Không tổ chức những cơ cấu xã hội để tạo cho mình một đời sống hoạt động và cơ ích lợi.

Không thiết tha phục vụ tổ quốc. Không kính thầy mến bạn, đã đi những bước lùi, chứ không phải tiến.

Thanh niên học đường một khi đã lùi thì quốc gia khó đứng vững—dù có Cách mạng — cũng vậy.

Nhà trường có bổn phận gì đối với học sinh ?

Nhưng ! Vì đâu mà thanh niên học đường không ý thức được trách nhiệm ?

Trước hết phải nói đến nhà trường, vì nơi đây là lò rèn thanh niên, sẽ un đúc, đào tạo và có bổn phận xây dựng những mầm non thế hệ. Những mầm non đó nên hay hư, nhà trường sẽ liên đới nhận lấy một phần trách nhiệm.

Vì nhà trường không những chỉ để cho học sinh đến đó tập luyện về chữ nghĩa Văn Chương mà thôi. Và nhà trường còn là nơi khai thác về đức dục, mở mang kiến thức, trau dồi tác phong đạo đức nữa.

Quý vị thử nghĩ một dân tộc thiếu Đức, thì dân tộc ấy sẽ như thế nào? đời sống của họ ra sao ?

Chúng tôi muốn nói nhà trường đã thả lỏng thanh niên, không kềm chế, không dạy bảo — và không muốn dạy bảo.

Nói như vậy, không có nghĩa là đả kích quí vị giáo sư, mà chúng tôi nêu lên vài thắc mắc :

Không hiểu vì sao, trong lớp học Thanh niên học sinh, có thể ăn nói thô tục, có những hành động lưu manh, còn đỏ như, đánh bài, hút thuốc, chất rơm đốt lửa ngang nhiên trước mặt giáo-sư và có thể đánh giáo-sư nữa (trong giờ học) điều đó đã chứng minh một cách hùng hồn rằng : Nhà trường không còn là nơi để học tập mà đã biến thành cảnh chợ búa, ồn ào phức tạp và hỗn loạn.

Vì thế, ngày nay Thanh niên học sinh đã mất đi nhiều thiện cảm của đa số đồng bào.

Nhà trường chú trọng đến trí dục, thể dục được. Vì, người xưa thường nói : " tiên học lễ hậu văn " kia mà ? Chúng tôi không hiểu gì lẽ gì, một nhóm giáo sư là người có bổn phận uốn nắn, dạy dỗ lại không chịu bỏ phí chút ít thì giờ vui chơi, để cố tìm ra phương thức giáo dục mới ? Mà trái lại giáo sư đã tỏ ra bất lực trước cử chỉ, và hành động mất dạy của Thanh niên học sinh ?

Mong rằng trong niên khóa tới, sẽ không còn tái diễn lại cái cũ nữa mà sẽ thay thế vào cái mới cho phù hợp.

Ông Tổng Trưởng Bộ Q.G.G.D có ý kiến gì ?

Phải thành thật mà nói rằng, không hiểu vì lẽ gì, Bộ Giáo Dục sau bao lần thay đổi, sau những cuộc Cách Mạng, các ông Tổng Trưởng vẫn không có ý kiến gì, để xây dựng học đường; Để bài trừ và để phòng ngừa Thanh niên học sinh du đãng đày đi Côn Sơn ? Uốn nắn tay sẽ gãy mất, cần phải có một vài trại cải huấn học sinh, đặt tại học đường với một kỷ luật thật là bén nhọn, nhưng không ỷ lại... Phải đào tạo những giáo chức có tinh thần và có tác phong đạo đức... Phải tổ chức lại bộ máy sinh hoạt học đường, thúc đẩy, và nâng đỡ ngõ, ra soạn, cải cách...

Cần nhất là phải có một tinh thần tìm hiểu, để đi sâu vào chi tiết, lo tận gốc.

Công tác "hướng về Nông thôn" của chánh phủ cách mạng rất hay, rất đúng. Nhưng không phải bắt buộc thanh niên hướng về Nông thôn trong khi họ không muốn. Như vậy họ hướng về Nông thôn với ý nghĩ gì ? Với tinh thần xây dựng hay sự «A dua» «chùa theo» mà dân quê không thích.

Chúng tôi không nói tất cả, dĩ nhiên cũng có những thanh niên đứng đắn biết ý thức, bổn phận và sống theo lý tưởng, điều đó, đáng chú ý và đáng kính phục vậy. May lắm thay! Những thanh niên, mẫu mực duy nhứt mà người Bạn họ Nguyễn đã nêu lên, thật là những thanh niên đáng để cho giới thanh niên học đường suy nghiệm...

Người Bạn họ Nguyễn đã nói lên sự quên lãng của Chính quyền đối với Thanh niên, nhất là Thanh niên học đường, rất đúng. Mong rằng Chính quyền sẽ lưu ý...

Riêng về Thanh niên học đường, chúng tôi viết lên bài này, không phải để đả kích, hay có ác ý, với tất cả các Bạn thanh niên mà chúng tôi chỉ muốn nêu lên đây vấn đề để ông Tổng Trưởng Bộ Giáo dục và Quí vị Giáo chức, cùng nhau suy nghiệm, ngõ hầu tìm ra được phương châm mới lạ, để cứu nguy một số Thanh niên học sinh sa đọa. Và cũng để ông Tổng Trưởng có dịp thực hiện chủ trương đường lối giáo dục Cách Mạng của mình.

Một học sinh ở Ninh Hòa
KHẤU LƯƠNG TÀI

BÀN VỀ MỘT VẤN ĐỀ TÂM VÀ SINH LÝ HỌC :

TẠI SAO, KHI LỬA TÌNH BỐC CHÁY có kẻ lại muốn giết người yêu ?

(Tiếp theo và hết)

★ PHẠM NHÂN PHẢI CHĂNG LÀ CON BỆNH ?
★ PHẠM NHÂN MUỐN ĐƯỢC TRỪNG PHẠT

Sưu tầm của TRẦN - THÁI

Người ta đặt thành câu hỏi :

— Những hành động bạo dâm như vậy, phải chăng đều cùng chung một nguyên do, thì dụ như một sự trục trặc nào đó về sinh lý ?

Chúng ta hãy nghe nhà chuyên môn về tội phạm học nói tiếp :

— Không có gì trục trặc hết, Những con người bất-bình-thường đó, thường thường đều có cơ thể lành mạnh như mọi người.

Tuy nhiên, ta đừng tưởng rằng, cơn điên giết người chợt đến với họ rồi thúc đẩy họ phạm tội ác một cách không thể cưỡng lại được.

Trở lại trường hợp Guy Trébert đã nói ở trên.

Xúc tiến công cuộc điều tra, sau khi Guy bị bắt, người ta được biết rằng : Guy và Arlette hai người yêu nhau. Hôm tội ác xảy ra Guy rủ Arlette cùng đi dạo trong khu lâm viên Saint-Germain.Sau đó đôi nhân tình cùng ngồi thủ thỉ dưới gốc cây. Một giờ, rồi hai giờ trôi qua. Guy khai tiếp :

— Rồi đột nhiên, mắt tôi mờ hẳn đi, hình như có một tấm màn màu đỏ chùm vào mắt tôi. Rồi đột nhiên tôi muốn giết chết nhân tình của tôi, dẫu ngồi yên bên cạnh tôi...

Lời khai của Guy Trébert có đúng với sự thật không ?

Guy nổi cơn điên hạ sát người tình.

Trong quá khứ, Guy diễn màn kịch đúng hệt như vậy đã hai lần rồi. Cùng gặp nhau trong một cuộc họp bạn, cùng rủ nhau đi dạo trong lâm viên, rồi đột nhiên Guy dang tay bóp cổ để hạ sát người tình,

Nhưng hai lần trước, các nạn nhân đều chạy thoát được. Và chỉ có Artlet là bị chết thảm hại dưới bàn tay tàn bạo của Guy.

Như vậy, người ta không thể bảo: Guy giết người vì ý đột nhiên nổi cơn điên khùng. Nếu vậy thời động cơ nào, một sự trục trặc nào về tâm lý và sinh lý đã thúc đẩy Guy đang tay hạ sát người tình.

Trả lời câu hỏi đó, các nhà chuyên môn về khoa tội phạm học đều đồng ý rằng : Guy và những tên bạo dâm như Guy, giết người tình vì lý do rất giản dị, là họ muốn giết, và tìm thấy một sự sướng thỏa gần như nhục dục trong hành động giết người.

Họ phải chịu trách nhiệm về hành động của họ, vì họ không cưỡng lại, đè nén, dằn áp khuynh hướng phạm tội ác khi ngồi bên người tình.

Vì vậy nên người ta có thể nói rằng : những kẻ bạo dâm, dù họ nhiều tuổi, thường thường đều như là những thiếu niên mà tình dục phát triển quá sớm, nên không thể có những tương quan sinh lý bình thường.

Để kết luận, trở lại câu hỏi những kẻ bạo là dâm tội nhân hay chỉ là những con bệnh, các nhà chuyên môn trả lời như sau :

— Nếu gọi những con bệnh là những người có thể chữa trị được và gọi những tội nhân là những người không thể sống hòa hợp với xã hội, và là một sự đe dọa thường trực đối với xã hội, thì những tên bạo dâm đều là những tội nhân. Không thể có cách nào chữa trị được bọn chúng. Nói vậy không phải là quá nghiêm khắc vì chính những tên bạo dâm đều muốn bị trừng phạt thế nghĩa là họ biết họ có khuynh hướng phạm tội mà họ không cưỡng lại được, nên muốn nhờ xã hội, đây là công lý, giúp họ đè ngăn chặn bản năng nguy hại đó.

Công cuộc điều tra cho biết đích xác rằng, Guy là một tên tình nhân bình thường như tất cả mọi người khác.

Guy gặp Arlette trong một cuộc họp bạn. Guy mời Arlette nhảy, tán tỉnh Arlette. Hai bên ý hợp tâm đầu và cùng có cảm tưởng rồi sẽ yêu nhau. Guy mời Arlette cùng đi dạo trong khu lâm viên Saint Germain, và Arlette nhận lời.

Ở đây Guy và Arlette cùng thổ lộ những lời yêu đương, rồi Guy cúi xuống nghé sát đầu Arlette. Trong khi Arlette nhắm mắt chờ đợi cái hôn của Guy thì đột nhiên Guy bóp cổ Arlette.

Đúng là Guy nổi cơn điên rồi, vì người ta chỉ có thể giải thích cách đó, hành động của Guy.

Nhưng sự thật không phải vậy. Vì đây không phải là lần đầu tiên Guy Trébert tên rỉ khai tiếp :

— Từ lúc tôi gặp Arlette cho đến khi chúng tôi nắm tay nhau đi dạo rồi ngồi nghỉ dưới gốc cây trong lâm viên Saint Germain, mọi sự đều bình thường. Nhưng rồi đột nhiên tôi thấy khang khác trong người...

Như vậy nghĩa là thế nào ?

Các nhà tâm lý học giải thích trường hợp đó như sau.

— Bản năng tình dục là nguồn gốc mọi tội ác không khiếp, nhưng đồng thời bản năng đó là nguồn gốc phát sinh ra văn chương nghệ thuật..

Những kẻ phạm tội ác là những kẻ vì lý do nào đó, đã không văn minh hóa hay là thăng hoa được bản năng tình dục, để cho bản năng đó hòa hợp với khuôn khổ cuộc sống chung trong xã hội.

Chuyện lạ

VỢ CẢ VỢ HAI

Một người Anh tên là Keith Brook bị tòa án phạt 15 ngày tù về tội có hai vợ. Brook giữ chức cai kho, có một bà vợ ở Bradford và một « phòng nhì » ở tỉnh Leeds. Bà vợ cả sinh được hai đứa con, còn bà V2 không có hôn thư, chỉ sinh được một tý nhau mà thôi. Cái hai bà V1 lẫn V2 đều khai Keith Brook là một người chồng, một người cha gương mẫu nhất trần đời, nhưng sự thực thì hai bà không thể ngờ là ông chồng gương mẫu ấy lại ăn vụng một cách thần sầu quỷ khốc, ăn vụng rất khéo léo và chùi mép cũng thật tài tình. Brook ở cả hai nơi và trợ cấp tiền bạc đồng đều : mỗi bà hàng tháng đều được chi 6.000đồng

Nhưng rồi rút cục Brook cũng lộ tẩy vì... đuối sức ! Thật thế, cứ nguyên có cái việc di chuyển từ Bradford tới Leeds và ngược lại cũng đủ làm cho xừ ta hết gần rồi, huống hồ lại còn phải phục vụ cho cả hai đấng hiền thê, chả trách mà Brook đã biến thành... cò bợ giời mưa !

Một hôm, thấy thân thể tiều tụy quá, Brook đành thú thật với bà V1. Thế là sẵn máu Hoạn Thư, bà V1 xách luôn cổ đức anh chường ra tòa, do đó nội vụ mới bị đổ vỡ.

MUỐN SỐNG KHỎE : HÃY LÀM VIỆC CHO MỆT LỪ !

Bác sĩ Paul Budley White, một chuyên gia về bệnh thần kinh người Mỹ (đã từng chữa cho cựu tổng thống Eisenhower), khuyên người ta nên vận động chân tay — mà một số người cho là khó nhọc — càng nhiều càng tốt.

Theo ông, đời sống bắt đầu từ tuổi 20 kéo dài tới 80, các năm nguy hiểm trong số 60 năm ấy không phải là 20 năm sau cùng (từ 61 tới 80) mà là 20 năm đầu tiên (từ 20 tới 40 tuổi) ! Chính trong 20 năm đầu này, dân Mỹ vì bảo ăn và lười biếng, nên thường hay bị chết do các vết thương ở xung quanh tim, bao tử hoặc mạch máu.

Chỉ có một cách duy nhất ngừa tai nạn nguy hiểm này là tập thể thao. Vì vậy, bác sĩ White đã từng khuyên cựu Tổng thống Eisenhower nên chơi golf luôn luôn, vì thật ra những người bị đau tim dù được nghỉ ngơi hoàn toàn cũng không thể khỏi bệnh được,

Bác sĩ White làm gương trước tiên cho lý thuyết của ông : tuy năm nay đã 73 tuổi, nhưng ông vẫn đi bộ, đi xe đạp, và chơi ném tuyết rất hăng hái.

THẮC MẮC . KHIẾU NẠI

Chế độ phụ cấp vãng phản lưu trú mới

Có thể gây hiểu lầm LÀ ƯU ĐÃI THIỂU SỐ

Kính thưa
Trung Tướng Thủ Tướng

Chúng tôi ký tên dưới đây, đại diện một nhóm công chức tại các tỉnh Quảng Nam, Quảng Tín, Đà Nẵng trân trọng đệ lên Trung Tướng Thủ tướng lời thỉnh cầu khẩn thiết sau đây của chúng tôi :

Theo Nghị định số 687-TTP/CV ký ngày 2-4-64 của Trung Tướng Thủ Tướng về vấn đề sửa đổi giá biểu cho các khoản phụ cấp vãng phản và lưu trú, các công chức cao cấp hạng A (nhóm I và nhóm II) có chỉ số lương trên 430, được hưởng phụ cấp vãng phản đồng đều mỗi ngày 150đ. trong khi đi công vụ, không phân biệt công chức có gia đình hay độc thân. Điều đó rất hợp lý. Nhưng trong điều III, có khoản nói rằng : "... Các công chức hạng B và C, chỉ số lương dưới 430, hưởng phụ cấp vãng phản và lưu trú theo giá biểu ấn định trên đây (110đ. mỗi ngày), không được vượt mức tối đa là 800đ. mỗi tháng. Điều này áp dụng cho công chức hạng Trung cấp và hạ cấp (chiếm đa số) đã gây rất nhiều thắc mắc trong giới công chức vì người ta có thể hiểu lầm là chế độ này chủ trương ưu đãi thiểu số và tạo nên một tình trạng bất công trong xã hội, vì cùng chung một việc làm, nhưng những kẻ đã được lương cao bổng hậu rồi, thì khỏi phải hy sinh điều gì, còn những kẻ lương ít thì phải hy sinh cho quyền lợi của quốc gia. Chúng tôi xin đan cử một thí dụ để thấy rõ điều đó : Một giáo sư Trung học chỉ số lương dưới 430, đầu tháng 5 phải đi chấm thi Trung học trong thời gian 12 ngày, tiếp theo đó, phải đi chấm thi Tú tài trong 15 ngày, chỉ được hưởng phụ cấp vãng phản 800$ (Tám trăm đồng), Một giáo sư khác chỉ số lương trên 430, cùng làm một công việc đó, thì được hưởng 150đ.x (12 ngày + 15 ngày) : 4050đ.00. Cùng làm một việc như nhau, nhưng tại vì sao giáo sư này lại lãnh phụ cấp 5 lần nhiều hơn giáo sư kia ? Chỉ có một lý do : Tại vì giáo sư này chỉ số lương cao hơn giáo sư kia, thế thôi !

Chúng tôi biết rằng chính sách của Trung Tướng Thủ Tướng là đặt vấn đề san bằng mọi bất công xã hội, và chúng tôi đã đặt hết tin tưởng và lòng kỳ vọng nơi thiện chí và đường lối sáng suốt của Trung Tướng Thủ Tướng, vì vậy, chúng tôi mới mạo muội viết bức thư này kính đệ lên Trung Tướng Thủ Tướng để kính mong xét lại nội dung nghị định này. Đáng lẽ chúng tôi phải gửi thư theo hệ thống hành chánh, nhưng gửi như vậy, bức thư của chúng tôi rất ít hy vọng được chuyển tới tận tay Trung Tướng Thủ Tướng, vì lẽ rất giản dị là các Cơ quan trưởng sẽ từ chối, không chịu gửi thư đi. Hơn nữa, vấn đề này liên hệ đến đại đa số công chức trong toàn quốc, nên vì tính cách chung của bức thư mà chúng tôi phải đăng lên mặt báo để mong có được một dư âm sâu rộng. Dù sao, chúng tôi cũng xin Trung Tướng Thủ Tướng miễn chấp cho sự táo bạo của chúng tôi, được vậy, chúng tôi xin chân thành cảm tạ lòng ưu ái của Trung Tướng Thủ Tướng cũng như của Chính phủ Việt Nam Cộng hòa.

Kính thư
Miền Trung, ngày 17-5-1964
Đại diện một nhóm Công chức
HOÀNG VĂN BÌNH

GIA ĐÌNH LY LY

ĐỨC-KHÁNH

---

chị em bạn gái

LÀM THỊT CHÀ BÔNG

Thịt chà bông (ruốc) là một món " lương khô ", rất tiện dụng trong trường hợp vội vàng không đủ thì giờ làm món ăn. Thịt chà bông có thể để được lâu, miễn là khi ăn xong nên đậy thật kín, không cho hơi ẩm tấc dụng vào. Để trong lọ thủy tinh nút kín, hoặc hộp kim khí như hộp sữa Guigoz, hộp thuốc FAS (của nhà thuốc Specia).

Muốn làm thịt chà bông, chị em có thể theo cách sau đây :

— Thịt nạc lưng mua về bỏ hết mỡ. Theo thớ thịt cắt thành từng miếng lối hai phân.

— Bỏ thịt vào nồi đun với nước mắm ngon (mặn nhạt tùy ý). Khi thịt vừa chín thì vớt ra để cho ráo.

— Khi thịt khô, cho vào cối đá bẹt ra. Lấy tay xé thành từng sợi như cây tăm.

— Xé xong, lại bỏ thịt vào nồi nước mắm ngấm vào thịt. Khi thịt còn hơi ẩm thì bỏ vào cối, từng lượt mỏng, rồi dã cho bẹt đi.

— Dã xong, cho thịt vào chiếc rá mới, đoạn lấy tay hà mạnh tơi ra như bông.

— Xong xuôi, bỏ vào nồi rang một lần nữa cho thật khô (nhớ đun nhỏ lửa), rồi bỏ vào hộp đậy kín.

HÀ-MAI-LAN

THƠ

LÝ DO

Anh thái dương hấp hối
Nhuộm đỏ một chân trời
Tình yêu em từ bỏ
Tiếng buồn lên chơi vơi
Chỉ vì tôi tay trắng,
Em chối từ tình yêu
Ôm lòng đầy cay đắng
Cố quên, nhớ nhiều
Phải xưa em đừng nói
Lời yêu tôi thiết tha
Giờ tôi đâu tiếc nuối
Một tình yêu phôi pha
Màu đại dương xanh biếc
Lẫn màu đỏ mặt trời
Rồi thành màu tim tím
Áo tím ... ra rồi !...

LINH TRANG
bờ Hoa Trang

CHỈ CÓ MỘT NGƯỜI...

Chỉ có một người em mến thương
Người trai anh dũng của sa trường
Gió sương không nhạt màu sương gió
Cất bước đăng trình giữ quê hương

Chỉ có một người em yêu thôi
Dù nay ngăn cách mấy khung trời
Tình em vẫn trọn cho người ấy
Vẫn nguyện ngày sau đẹp mong đợi.

Chỉ có một người trong tim em
Từng đêm nghe gió thổi qua rèm
Em mơ hình ảnh người nơi cũ.
Từng bước quân hành trong bóng đêm.

Chỉ có một người trong đêm nay
Đơn côi ngọng gác — tháng năm dài.
Linh hồn hướng trọn người em nhớ.
Khẽ bảo : « Lòng anh nguyện nhớ hoài... »

M.H. HOÀI LINH PHƯƠNG

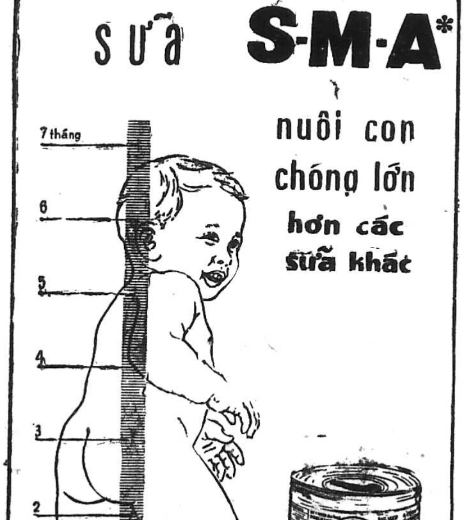

Tờ báo mỗi ngày của các em

Mai Bê Bi

Các em tìm hiểu — Cổ tích nước nhà

THẰNG SỌ DỪA

THÔNG - THÁI kể

Ngày xửa ngày xưa, có một người đàn ông góa vợ, sống một cuộc đời cơ cực với một người con gái còn ít tuổi. Hai cha con phải sinh sống bằng nghề đốn củi. Ngày nào cũng vậy, khi gà chưa gáy sáng, hai cha con đã sửa soạn, nào dao, nào quang gánh rồi cùng vào rừng để kiếm củi. Người cha thì chặt, người con gái thì lượm các cành rơi trong rừng, bó lại, đặt vào quang gánh... Hai cha con làm việc suốt từ sáng sớm tinh mơ cho đến lúc mặt trời xế bóng, chỉ còn chiếu trên kẽ lá những tia vàng vọt, mới chịu trở về. Mặc dầu cuộc sống vất vả, nhưng hai cha con lúc nào cũng cố gắng làm việc, do đó cũng không đến nỗi quá túng đói.

Một hôm, sau khi hai cho con đốn củi lượm cây xong thì trời đã đứng bóng. Người cha quẳng dao xuống, đoạn bảo con gái :

— Này con, trưa rồi... Hãy nghỉ tay ăn cơm đã !

Hai cha con liền dở lương thực gói trong một chiếc túi nhỏ, đoạn bầy ra bãi cỏ rồi cùng ăn. Cơm xong, người con thấy khát nước liền một mình đi tới một con suối nhỏ gần đấy, cúi xuống vốc nước uống... Nước suối vừa ngọt vừa mát, người con gái vỗ nước vào mặt thấy dễ chịu hẳn lên, mới cởi quần áo xuống tắm.

Khi tắm xong, người con gái trở về chỗ người cha, khoe nước suối rất thơm ngọt và mát. Người cha cũng khát, liền bảo người con dẫn mình ra suối uống nước.

Khi người con gái dẫn cha đến con suối, thì thấy suối đã cạn khô. Người cha thấy lạ, hỏi :

— Tại sao suối lại cạn hết thế này nhỉ ?

Người con gái cũng lấy làm lạ, nói :

— Lạ thật ! Con vừa mới uống, mới tắm ở đây xong, mà !

Hai cha con đành trở về chỗ cũ. Người cha ngắt mấy trái cây trong rừng ăn cho đỡ khát, vì nước uống chứa trong ấm đã hết từ lúc gần trưa.

Bắt đầu từ hôm ấy, người con gái thấy trong mình khác lạ. Bẵy hôm sau thì trong làng đã đồn đại rầm rĩ là cô con gái không chồng mà chửa. Bụng người con gái càng ngày càng to, không dấu ai được nữa.Dân làng liền họp hội đồng ở đình, sai thằng mõ tới triệu cha người con gái ra đình để cho làng hỏi.

Người cha cứ thực tình khai :

— Từ ngày tôi góa vợ đến nay, con gái tôi vẫn thường phải vào rừng kiếm củi với tôi, không hề đi lại với ai.. Mặt bữa kia, chúng tôi ăn cơm trưa trong rừng xong, nó liền ra suối uống nước và tắm rửa ở đó. Khi nó tắm xong, bỗng nhiên suối cạn luôn... Thế rồi từ hôm ấy nó có chửa.. Có lẽ nó uống phải nước thiêng trong suối rừng...

Các vị bô lão kỳ hào trong làng không làm cách nào buộc tội người con gái được, nhưng ai nấy đều tỏ vẻ khinh bỉ cha con người tiều phu nọ.

Về phần người con gái thì từ hôm bị làng hỏi han lôi thôi, lại thêm bụng mỗi ngày mỗi to, rất lấy làm xấu hổ, không dám theo cha vào rừng kiếm củi nữa. Người con gái ở nhà nấu nướng, sửa soạn các thứ để khi người cha kiếm củi về thì mọi thứ đã sẵn sàng.

Thời gian thong thả trôi, chín tháng qua... Người con gái hạ sinh ra một đứa con trai, cái đầu tròn xoe, chẳng có chân mà cũng chẳng có tay, trông y như một chiếc Sọ dừa. Người mẹ — lúc này phải gọi là người mẹ mới đúng — đặt tên con là thằng Sọ Dừa. Thằng Sọ Dừa hay ăn chóng lớn, bẩy tháng nó đã biết nói nheo nhéo đầy một năm đã điết lăn vào rừng chơi, đến năm lên ba tuổi thì nó đã biết chăn dê.

Thằng Sọ Dừa chăn dê rất khéo, nó cứ quát thảo, lăn mình theo đàn dê, không con nào bị lạc. Dê được Sọ Dừa chăn con nào con ấy cứ là mập u ú, ai trông cũng phải thích mắt. Một hôm nó đi chăn dê ở ngoài đồng về, nó bảo với mẹ nó rằng :

— Này mẹ ơi ! Vua có một đàn trâu to lắm, con xin mẹ đến tâu với vua để cho con chăn đàn trâu ấy cho !

Người mẹ nói :

— Mày không có chân có tay, làm sao chăn được đàn trâu của vua có tới mấy trăm con ? Trâu của vua chứ không phải như dê của tao ! Nếu rủi như dê của tao có bị mất thì thôi, chứ trâu của vua mà mất thì chỉ có nước ở tù !

Sọ Dừa nói :

— Mẹ không sợ ! Con chăn được mà ! Mấy trăm con chứ mấy ngàn con, con cũng không coi vào đâu !

(CÒN TIẾP)

Lời hay, ý đẹp

Nếu chúng sinh tâm tưởng nhớ tới Phật; như Phật thương nhớ chúng sinh, thì hiện tại và vị lai nhất định sẽ thấy Phật. KINH LĂNG NGHIÊM

Muốn biết nhân đời trước, xem quả đời này hưởng. Muốn biết quả đời sau, xem nhân đời này trồng. KINH NHÂN QUẢ

Ô CHỮ MAI BÊ BI

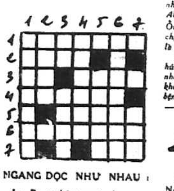

NGANG DỌC NHƯ NHAU :

1— Ba em bé trong tranh.
2— Quê hương của xứ Cary cay — Một chữ.
3— Đi ngược— Con vật chăng tơ
4— Chữ Pháp có nghĩa là món thích nhất của các em, ngọt.
5— Hột ngâm uống — Thêm tượng thành hoa mùa thi.
6— Điện, chỗ đánh nhau to ở ngoài Bắ chồi năm 1954.
7— Gạch đứng — Trước em —

TÒ MÒ

Sống Lâu— *Người sống lâu nhất thế giới có lẽ là ông Sayed-Ali Saheli Koutahi, người Ba Tư. Ông này sống tới năm 105 tuổi mới chịu về chầu giời. Con cháu ông toàn là những ông lão già khom cả.*

Thuốc Lá— *Một bác sĩ cho biết, hút nhiều thuốc lá, tim sẽ bị bóp nhỏ lại và đập mau hơn trước. Đó là không kể tới việc thuốc lá gây ra bệnh ung thư phổi, một bệnh nan y.*

Cười

ĐI Ô TÔ BUÝT

Một học sinh đi xe ô tô buýt. Người soát vé đến bán vé anh ta móc túi ra và nói :

— Ông làm ơn bán tôi một vé 1đ

— Ở đây không có vé 1đ. chỉ có vé 2đ. thôi.

— Không xin ông bán cho vé 1đ.

Ông soát vé gắt :

— Lạ quá ! Sao cậu cứ đòi mua vé 1đ.

Học sinh điềm nhiên đáp :

— Tại vì tôi... tôi... què, chỉ đi có... một chân thôi.

HÀ-MAI-TRƯỜNG
(học sinh Võ Trường Toản)

M tiếp theo trang 1

phần tử quốc gia, đứng trước thế nước lâm nguy và tình trạng hàng ngũ quốc gia ly tán đã từ lâu, chúng tôi cũng chủ trương rằng các đảng phái cách mạng bí mật cần phải thoát xác, biến thành những chính đảng, thì mới phù hợp với nhu cầu tranh đấu ngày nay.

Và đứng ở cương vị của một phần tử quốc gia không nặng tình phe phái tranh đấu chống Cộng và thực hiện dân chủ như vậy, chúng tôi không thể không lên tiếng hoan hô các cấp tỉnh bộ đảng phái Phú Yên trong hành động đoàn kết đó.

Bởi vì hành động đó chứng tỏ rằng, trong giai đoạn tranh đấu mới, các ranh giới giữa các đoàn thể quốc gia ngày nay thật ra không còn rõ nữa. Trước những mục tiêu tranh đấu mới, tư tưởng và chủ trương giữa một người cán bộ Việt Quốc, Đại Việt, Duy Dân, Dân Xã, Quốc Xã, Cách Mạng Đồng Minh Phục Quốc Hội v.v... thật ra chẳng khác gì nhau là mấy. Và quyền lợi và số phận cũng giống như nhau, sống cũng sẽ sống chung mà chết cũng sẽ cùng nhau chết cả.

Xa cách nhau và xung đột nhau chỉ tại vì các cấp lãnh đạo. Một số các lãnh tụ đã vì tinh thần phe nhóm và quyền lợi riêng tây mà ngăng trở sự tập hợp của hàng ngũ quốc gia, vì sợ sự đào thải cho chính mình mà ngang trở sự phát triển của hàng ngũ quốc gia thành những chính đảng. Vì vậy mà bao ra những chướng ngại vật của cách mạng, bít mất lối tiến của hàng ngũ Quốc gia.

Một điểm đáng chú ý nhất trong bản tuyên ngôn trên đây là, ngoài hành động đoàn kết của ba đảng phái còn có lời kêu gọi sự góp sức của các Tôn giáo, đoàn thể, hiệp hội và các từng lớp nhân dân; và còn biểu lộ rõ rệt ý chí ủng hộ Chính phủ và Quân đội trong công cuộc *thật sự chống Cộng và xây dựng dân chủ chân chính.*

Hai điểm đó biểu lộ rõ rệt ý chí của các nhóm quốc gia địa phương nói trên muốn hòa mình vào nhân dân, cùng với các tổ chức nhân dân khác kết thành một *lực lượng nhân dân địa phương* và cũng biểu lộ rõ rệt ý chí của *lực lượng nhân dân địa phương đó sẵn sàng cộng tác với Chính quyền địa phương* để cùng nhau phục vụ nhân dân địa phương chống Cộng và xây dựng dân chủ.

Ở trên mặt báo này cũng như ở nhiều dịp khác, chúng tôi đã trình bày rằng, trong cuộc chiến tranh cách mạng hiện tại, Quân đội là cánh tay của nhà nước, mà các đoàn thể quốc gia mới là động cơ cách mạng của quốc dân. Đi đôi được chặt chẽ với nhau thì sức chống Cộng sẽ mạnh lên gấp bội. Không đi đôi được với nhau, hay là xung đột với nhau, thì sức chống Cộng sẽ vì đó mà bị tê liệt đi rất nhiều.

Trong 9 năm nay, sở dĩ Cộng sản đã bành trướng được ở Miền Nam, đó không phải tại vì cánh tay của Nhà Nước không mạnh, mà chính tại vì động cơ Cách mạng của nhân dân quá yếu. Yếu tại bởi vì đường lối lãnh đạo quốc gia của ông Ngô đình Diệm đã sai, cũng tại vì Mỹ đã không hiểu rõ nhu cầu của Việt Nam nên vô tình mang những phương tiện lớn lao của Viện trợ để triệt để giúp đỡ ông Ngô đình Diệm trong đường lối sai lầm của ông ấy. Hai yếu tố lớn mạnh đó đã phụ lực với nhau để dồn ép các nhóm quốc gia vào một thế bí, trên bửa dưới đe, càng ngày càng thêm ly tán. Và cũng bởi vì ông Ngô đình Diệm đã phá hoại động cơ cách mạng của nhân dân như vậy nên mới mất mối giây liên lạc với nhân dân, hóa ra một «chính quyền chiếm đóng» ở trên đất nước của mình, để cho Việt Cộng rảnh tay thao túng dân chúng và phát triển mãi ra.

Chúng tôi tin rằng, nếu muốn thắng Cộng, nhiệm vụ của Chính phủ ngày nay là phải cấp tốc sửa chữa điểm sai lầm tai hại đó của ông Ngô đình Diệm. Và nếu muốn giúp dân Việt Nam thắng Cộng, Chính phủ Hoa Kỳ cũng cần phải có một đường lối mới trong chính sách viện trợ, đừng lôi cuốn Chánh Phủ Việt Nam vào vết xe của ông Ngô đình Diệm.

Cải thiện mối liên lạc giữa các nhóm quốc gia, tạo điều kiện để thực hiện những cuộc tập hợp mới, công khai hóa các tổ chức mới, áp dụng lề lối đấu tranh dân chủ giữa các nhóm quốc gia, đồng thời cùng góp sức chống Cộng. Với một chương trình dân chủ hóa thực tế và hữu hiệu, theo ý chúng tôi, đó là *Giải Pháp Chính Trị* cần phải đi song song với *Giải Pháp Quân Sự*, nếu ta muốn thắng Cộng.

Nhưng muốn được như vậy, không phải rằng Chính phủ chỉ cần đưa ra một *quy chế đảng phái* là đủ. Cần *phải đặt hẳn thành quốc sách*, tích cực vận động thu tiêu mọi mâu thuẫn giữa các nhóm quốc gia ở từng địa phương, tích cực thúc đẩy sự đoàn kết trên mọi lập trường nhân dân, tích cực thủ tiêu hết mọi mâu thuẫn giữa các lực lượng nhân dân địa phương như vậy và chính quyền địa phương, tích cực đặt các căn bản cộng tác giữa chính quyền và cách mạng địa phương.

Với kinh nghiệm ngắn ngủi của Ủy Ban Điều Tra Dân Ý trong Hội Đồng Nhân Sĩ, chúng tôi quả quyết rằng đó là một việc rất hợp lòng dân, và rất dễ dàng đạt kết quả. *Miễn rằng có một sự cộng tác thành thật và cởi mở giữa Chính Phủ với các lãnh tụ quốc gia không quá nặng tình phe nhóm và thành tâm muốn tìm đường tiến.*

Được như vậy thì trong vòng 2 năm, trên đất nước miền Nam sẽ không còn Cộng sản.

Không được như vậy thì dù có được thêm nhiều Mỹ Kim và bom đạn cũng khó lòng đạt được những kết quả khả quan.

Dù có dùng đến bom nguyên tử đi nữa, cũng chỉ có thể tiêu diệt được nước Việt Nam, khó lòng mà tiêu diệt được hết cộng sản.

ĐẶNG VĂN-SUNG

H tiếp theo trang 1

mới con tập trung nhiều nhà máy và dụng cụ cơ khí.

Cơ quan hữu quyền cũng sẽ lưu ý để mọi người sử dụng điện lực được báo trước vài tháng khi nào thay đổi điện trong khu vực của mình và sẽ áp dụng mọi biện pháp đề phòng để có hết sức tránh gây ra những sự xáo trộn.

Mặt khác, một Ủy ban sẽ được thành lập với mục đích chỉ dẫn cho dân chúng về vấn đề tăng cường điện thế, và thâu nhận những đơn từ khiếu nại nếu có trường hợp thắc mắc.

C tiếp theo trang 1

của tôn giáo để làm cách mạng là tự do tín ngưỡng, với quy kết rằng tự do là cả một khối, không thể dụng vào một thứ tự do nào mà không gây thiệt hại cho những quyền tự do khác. Nên tự do tín ngưỡng phải có tự do hội họp, tự do ngôn luận, tự do báo chí đi kèm..

Với căn bản chung là tranh đấu cho tự do tín ngưỡng chúng ta làm cách mệnh để thực hiện cái gì? Chẳng cần nói thì ai cũng hiểu là để xây dựng chế độ dân chủ.

Dân chủ nếu ý niệm là quyền quyết định ở dân, thì vì lẽ 14 triệu dân không thể cai trị 14 triệu dân, nên phải có chính phủ. Có chính phủ thì phải có luật pháp.

Mà ở trên thì có nói là trong phạm vi tôn giáo, tốt nhất là đừng có luật pháp. Tốt nhất là thế, nhưng chính quyền khi cai trị phải quan tâm đến nền an ninh trật tự công cộng của cả cộng đồng. Cho nên những người có tôn giáo cũng có nhiệm vụ không được vi phạm đến quyền lợi của những công dân khác.

Thành thử nếu chính phủ có ban hành luật hạn chế một phần nào tự do tín ngưỡng vì lý do an ninh công cộng thì phải hiểu đấy không phải là luật liên hệ riêng đến tôn giáo, mà chỉ là dân luật hay hình luật.

Đặt ra thành nguyên tắc thì tự do tín ngưỡng là quyền của những công dân có tôn giáo đi tìm sự cứu rỗi, sự giải thoát, giá trị tinh thần siêu việt. Quyền ấy cho các công dân được tập họp với nhau để cùng thờ phụng, nhưng quyền ấy không gán một đặc quyền nào cho các giáo hội, nhân danh là giáo hội cả.

Vì thế mà phải rút ra quy kết là quyền tự do tín ngưỡng không phải chỉ là quyền của công dân được tự do đối với một chính quyền độc tài mà cũng là quyền của công dân được tự do đối với cả những giáo hội độc tài nữa. Vì thế mà chúng ta không thể đồng hóa tín ngưỡng, tôn giáo với các giáo hội hay là với các cơ chế của Giáo hội.

oOo

LÀM Cách Mệnh, qua căn bản chung là tự do tín ngưỡng để thực hiện dân chủ, chúng ta không được quyền quên rằng, trong phạm vi tôn giáo không còn gì nguy hiểm hơn là những ý niệm đã chết (*idées mortes.*) Ở một thời đại mà kỹ thuật làm vua, chính quyền nào cũng có khuynh hướng sử dụng con người như là những con số, theo đuổi giấc mơ dựng một thế giới kín mà trong đó tất cả mọi vấn đề của cuộc sống được giải quyết một cách có tổ chức.

Trong sự tổ chức ấy hễ mà con người còn cảm thấy sợ hãi có thể bị phạt vì một lỗi lầm mà mình không cảm thấy có trách nhiệm, thì tôn giáo còn có sứ mệnh dìu dắt con người, giải thoát cho con người khỏi sự sợ hãi đó.

Ngày xưa kia, Alcibiade, trên đường đi lễ, hỏi Socrate:

— Cầu xin thần linh cái gì bây giờ?

Socrate trả lời:

— Hãy đợi người hiền xuất hiện để chỉ cho chúng ta cách thức cư xử đối với Thượng Đế và đối với con người.

Chỉ có người hiền mới làm được công việc đó, và dân chúng có quyền chờ đợi ở các cấp lãnh đạo tôn giáo ngày nay những người hiền của thế hệ chăng?

T. C.

T tiếp theo trang 1

— Chúng tôi rất lấy làm hân hạnh

Cửu Sừng liếc mắt quan sát Dốc Di. Đó là một tên khá bô trai, trông xa thì đúng là một thứ Tây lai ăn khoai cả vỏ, ăn chó cả xương, nằm giường không chiếu, hút điếu không xe, nhưng đến gần thì đích thị là da vàng mũi tẹt, nói tiếng ta lau láu. Hắn bèn chửi thầm một phát: «Bá ngọ thằng cha này! Là người Việt hẳn hoi sao lại mạo nhận là ký giả ngoại quốc!»

Riêng Bút Chiến thì ngấm ngầm mà than thầm rằng: «Ui chao! Nền báo chí của nước nhà đã gồm có một số người mà chế độ nào cũng thò cái mặt mẹt ra để hoan hô ủng hộ. Có phải thế không ở các nhà cách mạng hôm nay và ngày mai.»

(Còn tiếp)

(1) Người Quảng Đông còn dùng chữ «Xế tài phao» để chỉ những kẻ nói phét. Xế tài phao phiên âm ra tiếng Việt là: Đại pháo xa: cái xe đại bác.

Đ tiếp theo trang 1

Công xa của Đại úy bị trúng mìn Việt Cộng cách quận lỵ Tịnh Biên 5 cây số, người cận vệ chết liền tại chỗ. Đại úy và 3 binh sĩ khác bị thương. Được đưa về bệnh viện Châu Đốc cứu cấp, Đại úy Nguyễn hữu Tài đã từ trần lúc 13 giờ trong ngày.

Các thương binh khác được di chuyển về bệnh viện Dã chiến số 4, bằng trực thăng.

Cố Đại úy Nguyễn hữu Tài nhậm chức Quận Trưởng Tịnh Biên từ ngày 9-3-64.

A tiếp theo trang 1

Trong khi đó Lào Công đang lập một Chính phủ riêng đối lập với ô. Phu Ma do một nhân vật trung lập lý khai cầm đầu.

Mỹ sẽ định đường lối

LUÂN ĐÔN.— Căn cứ vào tin Pháp tấn xã thì trong cuộc gặp gỡ giữa Thứ Trưởng Bơn Đy (Mỹ) và Ngoại trưởng Bớt lơ (Anh) dường như Anh đã ngỏ ý không tán thành biệnpháp mạnh mà Mỹ muốn ápdụng ở Lào. Và lại hiện Mỹ cũng chưa có thái độ dứt khoát. Có lẽ Mỹ sẽ định thái độ tại hội nghị Đàn Hương sơn sắp mở.

Ngoài ra nguồn tin trên cũng cho biết Ngoại trưởng Mỹ trong chuyến diễu tang ở Ấn đã gặp Phó Thủ Tướng Nga.

Si ha núc nói lại

NAM VANG.— Thái tử Si ha núc lại vừa lên tiếng đính chính rằng ông không hề chấp thuận nhờ Liên Hiệp Quốc kiểm soát biên giới. Si ha núc nói ông chỉ bằng lòng để L. H. Q. cử Phái bộ đến quan sát nhưng phái bộ này phải phụ thuộc vào Ủy hội Quốc tế K.S.Đ.C. do hiệp định Giơ neo lập ra. Si ha núc phải dựa vào Ủy Hội Quốc Tế vì sợ rằng trước Liên Hiệp Quốc, Cam Bốt chỉ được thiểu số ủng hộ và một khi L.H.Q. cử phái bộ thì Mỹ vẫn chiếm nhiều ảnh hưởng đối với phái bộ.

Qui bạn muốn
Chính-Luận
mỗi ngày mỗi mạnh
– Xin đừng mượn báo
Chính-Luận

Giảng kinh Viên Giác

Đúng 8 giờ tối đến 9 giờ từ ngày 19 đến 21 tháng tư âm lịch, tại chùa LONG-VĨNH số 394 Đường Trương minh Giảng Saigon sẽ giảng kinh Viên Giác do giáo sư Phật học Tuệ Quang giảng.

Ngoài những buổi giảng kể trên sẽ tiếp tục giảng vào mỗi sáng Chủ nhật từ 9 giờ đến 10 giờ.

Kính mời Quý vị trí thức, Quý vị Phật tử tới dự thính.

Kính mời
trụ trì
THÍCH-TUỆ-NHÂN

CHIA BUỒN

Được tin
Anh TRẦN-VĂN-BINH
Nhân Viên Cơ Khí
đã từ trần ngày 24 tháng 5 năm 1964 do bọn cướp gây ra trên Xa Lộ.

Chúng tôi thành thật chia buồn cùng gia quyến anh Binh và kính chúc hương hồn anh được tiêu diêu nơi miền cực lạc.

Ban Giám Đốc và Toàn thể Nhân Viên Hawaiian Dredging Saigon

TOÁN-LÝ-HÓA (BUỔI CHIỀU)
Giáo sư HUỲNH-NGỌC-TIẾU
NHỊ A-B — TAM AB — TỨ NGŨ
KHAI GIẢNG:
Chiều 1-6-64 Tại Tr. VƯƠNG-GIA-CẦN 46 Phan-thanh-Giản
Chiều 2-6-64 Tại Tr. TÂN-THANH 23c Phạm-hồng-Thái

TRUNG HỌC **LÊ-BẢO-TỊNH** *Ngã ba Trương-minh-Giảng Trương-tấn-Bửu*
Giây nói: 20.315
Từ Đệ Thất đến Đệ Nhất
KHAI GIẢNG 1-6-64
SÁNG (7.30) — *CHIỀU* (2g) — *TỐI* (19g)
Nhận đơn từ 1-5-1964 tại Văn phòng

Tư-Thục **VĂN-HÓA** ĐỆ NHẤT và ĐỆ NHỊ CẤP
138, Hai-bà-Trưng. Đ.T 22.544
Dưới sự săn sóc trực tiếp của: T.T. THÍCH-ĐỨC-NGHIỆP
KHAI GIẢNG 1-6 SÁNG — CHIỀU — TỐI
Từ Đệ THẤT đến Đệ NHỊ A,B,C
Đặc biệt LỚP TỐI:
THẤT — LỤC — NGŨ — TỨ — TAM — NHỊ ABC

Cáo thị triển hạn

Về việc:

1) Cung cấp 3.000 thước khối gỗ súc cho Khu Kỹ-Nghệ An-Hòa Nông-Sơn.
2) Cưa gỗ súc thành gỗ xẻ.

oOo

• Thời hạn nộp đơn biên giá ghi trong Cáo thị ngày 18-05-1964 về việc nói trên trước ấn định là ngày 29-05-1964, nay dời lại ngày 15-06-1964.

Đơn biên giá phải gởi đến Ông Tổng Quản Trị viên Khu Kỹ Nghệ An Hòa Nông Sơn, 31 đường Hàn Thuyên Sàigòn, trễ nhất là 9 giờ ngày nói trên.

Sàigòn, ngày 25 tháng 05 năm 1964
Khu Kỹ-Nghệ An-Hòa
NÔNG-SƠN

TRƯỜNG **VĂN-LANG**
214/30 Trần quang Khải Saigon — Đ.T. 20708
NIÊN KHOÁ: 64-65
Khai giảng: 1-6-64
Lấy bảng phân phối Giáo Sư trong mỗi lớp tại văn phòng
Chỉ nhận học sinh ghi tên trước

Trường **PHAN SÀO NAM**
(ĐỆ NHẤT và ĐỆ NHỊ CẤP)
657, Phan-Thanh-Giản (Ngã gần Bảy) Sàigòn
1-6-64: KHAI GIẢNG CÁC LỚP ĐỆ NHẤT CẤP
15-6-64: KHAI GIẢNG CÁC LỚP ĐỆ NHỊ CẤP
— Vì trường sở xây cất chưa hoàn thành các học sinh tạm thời ghi tên tại trường cũ số 141 Trần quý Cáp kể từ 20-5-64.
— Các phụ huynh học sinh muốn xin học bổng của trường xin liên lạc ngay với Ban Giám Đốc trước ngày khai giảng.
— **Nhân dịp khai trương trường sở mới, có mở kỳ cấp học bổng cho học sinh Đệ Thất vào ngày 1-6-64 tại 657 Phan thanh Giản Sàigòn. Yêu cầu phụ huynh học sinh nộp hồ sơ trước ngày 28-5-64 tại 141 Trần quý Cáp Saigon.**
K.N. Số 1251Q C T T. ngày 14-5-64.

TRƯỜNG **VĂN-HỌC**
322 Phan thanh Giản — SAIGON
NIÊN KHOÁ: 64-65
KHAI GIẢNG: 1-6-64
— GIÁO SƯ GIỎI — KỶ LUẬT NGHIÊM
— Phải ghi tên trước.

Trường Anh Ngữ **Trần-Gia-Độ** *420 Trần-quý-Cáp Saigon*
KHAI GIẢNG Lớp Hè ANH-VĂN đủ trình độ *SÁNG-CHIỀU-TỐI*
Sách học: Let's learn English I, II. L'Anglais vivant 6e và 5e (bleu) Practice your English I. II. Life with the Taylors, La vie en Amérique. Lowe, Certificate 6/65. Đàm thoại và phiên dịch do Giáo Sư ANH-MỸ-VIỆT phụ trách. ĐẶC BIỆT: Có lớp hè 4e cho học sinh chương trình Pháp bổ túc Anh Văn.

Trung học **HOÀI-AN**
73 Võ Tánh PHÚ NHUẬN S.G.
1-6 KHAI GIẢNG tất cả các lớp Trung Học Sáng, Chiều, đủ các ban Anh, Pháp

LARGE
American Firm offers career employment in engineering and sales departements. Applications are invited if following condition are met
Education: College graduated (Civil or Mechanical Engineer).
Experience: Minimum 2 years field experience preferably with commercial company.
Languages: Fluent French and Vietnamese with good knowledge of English.
Free of military obligations.
Willing to accept permanent assignment outside Saigon.
Write AIP 268.

Giải trí hôm nay

REX
Hoa Mộc Lan (Lady General Hua Mu Lan) Lăng Ba-Kim Hán-Châu Mục-Scope-Màu-Phụ đề Việt-Anh

ĐẠI NAM
Hoa Mộc Lan (Lady General Hua Mu Lan) Lăng Ba-Kim Hán-Châu Mục-Scope-Màu-Phụ đề Việt-Anh

MAJESTIC SAIGON
Esclave de Rome — Rossana Podesta — Guy Madison — Scope Màu — Tiếng Pháp — Phụ đề V.N.

EDEN SAIGON
Le pont (Chiếc cầu vĩ tuyến) Phim chiến tranh vĩ đại đã đoạt 4 giải thưởng Quốc tế

CASINO SAIGON
Le jour le plus long (Màu xương tạo anh hùng) Qui tụ nhiều tài tử thượng thặng quốc tế

VICTORY LÊ NGỌC
Máu xương tạo anh hùng (Le jour le plus long) với 42 Tài Tử thượng thặng Quốc Tế-P.Đ.V.Hoa

PALACE CHỢLỚN
L'ile des filles Perdues (Nữ tù nhân trên hoang đảo) Guy Madison M.Mercier. Scope. Màu. P.Đ.V.H.

KIM CHÂU
L'ile des filles perdues (Nữ tù nhân trên Hoang đảo) Guy Madison Scope-Màu-P.Đ.V.Hoa

KHẢI HOÀN
Máu xương tạo anh hùng (Le jour le plus long) với 42 Tài tử thượng thặng Quốc Tế-P.Đ.V.Hoa

DIÊN HỒNG
1) Seuls sont les indomptés Kirk Douglas-Panavision — 2) Tàu ngầm nguyên tử — Scope Màu

NAM VIỆT
1) Seuls sont les indomptés Kirk Douglas, Panavision. 2) Tàu ngầm nguyên tử. W. Pigeon.Scope.Màu

HỒNG BÀNG
1) Chống xâm lăng — 1 phim kháng chiến-Tiếng Việt — 2) Công Chúa và tôi-Phim Nhựt-Tiếng Việt

VIỆT LONG
L'ile des filles perdues (Nữ tù nhân trên Hoang đảo) Guy Madison Michèle Mercier-Scope-Màu-PĐVN

LÊ LỢI
La Brune brulante (Mắt đen cháy lòng) Paul Newman. Joan Collins Joanne Woodward. Scope. Màu

VĂN-HOA
Nàng Lolita. Cấm dưới 18 tuổi. Sue Lyon — James Mason Shelley Winters

MODERNE
1) Le chevalier de Pardaillan — (Hiệp sĩ và giai nhân)Scope Màu 2) Khoa sửa sắc đẹp Tiếng Việt.

ĐẠI ĐỒNG (Bàn Cờ)
1) 6 nữ sinh dại náo học đường Tuesday Weld, M. Bardot 2) Tiếng súng công lý (Màu) Mark Stevens

LONG VÂN
1) Indiscret (Còn vương tơ lòng) Cary Grant, Màu—2) La blonde et moi (Phim ca vũ nhạc, Scope, Màu)

KIM ĐÔ
1) Ác quỷ Frankenstein phục hận Màu. Nói tiếng Pháp. Phụ đề V.N. 2) Gió cuốn đồng quê.

NAM QUANG
Sous le signe de Rome (Dưới dấu hiệu La Mã) Màu - Phụ đề - Scope Le justicier masqué

PHƯỢNG HOÀNG
1) Charlot lăn lóc bụi đời-Charlie Chaplin-Nói tiếng Việt—2) Justice sans loi-Randolph Scott-Phụ đề V.N

LONG DUYÊN
1) Marie của Hải Đảo phim màu phụ đề Việt ngữ 2) Tình em như bướm Phim màu.

THANH BÌNH
1) Sergent Noir (Nỗi lòng Hắc trung sĩ) 2) Giỡn bóng Tử Thần Màu Tiếng Việt Mac D. Carey

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền *đăng RAO VẶT: từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.*

SAIGON SALON
264 Hồng Thập Tự. Vì nhu cầu cung ứng xe cho quý vị nên Salon chúng tôi đã mang rất nhiều xe **Lambretta mới về**, xin quí vị, mang xe cũ lại đổi lấy xe mới điều kiện dễ dàng! Giây tờ sang tên do Salon đảm nhiệm, tại nơi đây có rất nhiều xe Vespa để bán, nhận mua xe trả tiền ngay.

Vespa-Lambretta
Mua giá cao (cả những xe đang cần). Nhận gửi bán, lấy hoa hồng nhẹ. Sẵn có đủ loại xe trong hãng. **Tân Lợi** 461 Lý Thái Tổ Saigon (đối diện chợ Trần Quốc Toản).

SALON VESPA LAMBRETTA
cần mua Vespa, Lam-bretta đủ loại. **Salon Tân định** nhận gửi bán hoặc đổi xe, hoa hồng nhẹ. **Salon Tân định** có đủ loại xe vừa túi tiền quý khách.
Salon Tân định 216 Hai bà Trưng Tân Định Saigon.

LỚP TỐI 1-6
Thất — Lục, Ngũ — Tứ, Tam — Nhị A.B.C. — Trường **Văn Hóa** 138, Hai bà Trưng. Trường **Việt-Nam Học Đường** 38, Đặng Tất (xóm Chùa, Tân Định).

Phòng mạch Bác-sĩ Vĩnh Đan Chuyên chữa mắt, nay dời về 21 Đinh Tiên Hoàng, Dakao. Đ.T. 24.453. Sáng 7g — 8g30, chiều 4g — 6g30.

LUYỆN THI Hè
Và các lớp 10è, 9è, 8è, 7è, Do các Nữ Giáo Viên Pháp chuyên luyện thi đảm nhận. Tại 356 Phan Thanh Giản Sàigòn có xe đưa rước.

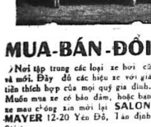

MUA-BÁN-ĐỔI
Nơi tập trung các loại xe hơi cũ và mới. Đầy đủ các hiệu xe với giá tiền thích hợp của mọi quý gia đình. Muốn mua xe có bảo đảm, hoặc bán xe mau chóng xin mời lại **SALON MAYER** 12-20 Yên Đỗ, Tân định Sàigòn.

ĐALAT
Nhà hàng NIGHT-CLUB hoàn toàn đổi mới có ca nhạc, khiêu vũ dưới HOTEL DU PARC, 7 YERSIN ĐALAT, khai trương ngày 28-5-64. Chủ nhơn kính mời

Dạy khiêu vũ
QUÁCH-CHÍN vũ sư chuyên nghiệp, 28 năm kinh nghiệm. Dạy chung và riêng từng người, có phái nữ để thực tập. 11, Nguyễn Trãi khu Chợ quán. Sẽ cửa Bác Ái Học Viện

Xe bán Triumph-Herald 1200 mới nguyên, xe để tại hãng. Bán giá phải chăng. Xin hỏi 115 Trần quang Khải Tân Định.

Bán Nhà 4mX13m 110.000đ. đủ tiện nghi, khu yên tĩnh mát mẻ. Hỏi 244/147 cư xá Nguyễn tri Phương (sau trường mẫu giáo V.N đường Trần Quốc Toản)

Nhà bán gấp, vách gạch lợp ngói, có gác và điện nước. Số 493 Trần quý Cáp Saigon

Ô. Lê-Châu 535/28 Nguyễn t. Phương cần mua nhiều xe Standard EB hoặc G.S 9...., FC

TOÁN LÝ HÓA
Đệ Nhất A.B luyện thi Tú Tài 2 Khóa 2, mở lại 1 tháng từ 8-6-64 (ban tối) tại Q.T 112 Tr.Q.Cáp. (Ban Giáo sư cũ.)

Đi xa Cần bán gấp 1 Simca 9 vỏ ruột tốt, máy mới làm, giá rẻ. Hỏi 119/3, Trần quốc Toản — Sàigòn.

Nhà bán nhà lầu đủ tiện nghi T.K 28/15 Nguyễn cảnh Chân Sàigòn.

1 và 2 tháng 6??
G.S: **Y Phương** khai giảng: LUYỆN THI ĐỆ THẤT (1965) **Toán Lý Hóa** (Ngũ, Tứ) tại trường HOÀI AN 73, Võ Tánh (Phú Nhuận)

Bán một biệt thự song lập có lầu và nhà xe 500.000đ. Hỏi 490/55 Nguyễn tri Phương Saigon.

Các thí sinh Tú Tài II ban A. B ĐÃ MUA CUỐN:
Khảo-sát Pháp-văn
Đệ Nhất Sinh - Ngữ I Ban A. B của Nguyễn - văn - Du và Nguyễn-phương-Anh đều làm được đề thi Pháp Văn (ngày 27-5) kỳ thi Tú Tài II, kỳ I, năm 1964 (trang 263).
— **KHẢO SÁT PHÁP VĂN** Đệ Nhị S.N. 1 50đ., Đệ Tứ 35đ.
— **Y-HỌC THƯỜNG THỨC** của Bác-sĩ Phạm-huy-Sinh 75đ.
Nhà xuất bản Khuyến Học Sàigòn.

Bán nhà luôn đất mặt tiền đường xinh đẹp — rất tiện nghi cho gia đình đông đúc. Tiện mở phòng mạch. Văn phòng có lầu sân thượng, garage phòng lạnh phòng về sinh bồi bếp điện nước riêng biệt. Hỏi 402 Phan thanh Giản Sg Miễn trung gian.

Nhà bán rẻ 90.000đ. Một căn phố Lợp ngói, vách tường, gạch bông. 4mx15m. hai buồng, đủ tiện nghi: nhà bếp, điện nước, cầu. Khu yên tĩnh, mát mẻ, có chỗ để xe. Xin hỏi tại 201/12 Nguyễn văn Học Gia Định (cư xá Văn Chung, gần Cầu Băng Ky)

Xe hơi Muốn MUA BÁN hay ĐỔI một cách nhanh chóng đủ mất thì giờ các loại xe thực dụng hoặc xe DU LỊCH thông dụng ít tiền xin mời ngay đến Salon HOÀNG HẢI 235 Lý thái Tổ (Ngã bảy) Cholon (ở xa quý vị có thể liên lạc với chúng tôi bằng thơ) Những xe cần bán gấp sẽ được mua trả tiền ngay.

Cần nhiều Chiêu đãi viên biết Anh ngữ có lương. Hỏi Bar **Florida** 201 Phạm-ngũ Lão Saigon.

Bán hay sang phố 2 từng lầu, đủ tiện nghi, nơi thị tứ, trung tâm Saigon. Xem nhà suốt ngày. Hỏi 269D Võ Tánh SG.

Bà MOHAMMATT
Chuyên môn coi BÀI CÀO, CHỈ TAY nói rõ mọi thắc mắc về Tình duyên, Bổn mạng, Tiền tài, Hên sui, Công danh. Thương trường trên 20 năm kinh nghiệm. Chỉ rõ một cách xác thực. Xem tại NAM VANG nói rất đúng được nhiều thân chủ ÂU-Á khen ngợi. Nay về mở tại 51 Trần-quang-Khải Tân-định Dakao Kính Mời *Thân chủ cũ mới đến coi:*
Sáng: 9 giờ đến 12 giờ
Chiều: 3 giờ đến 8 giờ.

NHÀ LÀM NỆM **Liên-Sơn**
Sản xuất Nệm Gòn, Bán nệm cao su đủ các hiệu danh tiếng.
Văn phòng **Đ.T. 498 Cardi**
330 Hồng Thập Tự — SAIGON

Bán thật rẻ...
Bán gấp 1 máy lạnh 1 ngựa thật tốt bảo đảm giá nhất định 12500đ. Thuốc mọc tóc, mọc râu, lông nheo, chân mày v.v... của Nhựt (Thoa đâu mọc đấy) Tóc bạc trắng mọc thành đen khỏi nhuộm, tóc rụng chắc chắn mọc nhanh, ghẻ chốc thành sẹo mọc lẹ. 3 ngày hết rụng. 1 chai mọc nhiều. CAM ĐOAN: hay hơn của Pháp công hiệu hơn của Đức.
Mới về Cream Nhựt Bổn trị tuyệt trứng cá, hết tàn nhang da hết khô. ĐẶC BIỆT: làm hết vết nhăn ở bụng, và ở mặt, da sẽ trắng mịn như Lê, tươi thắm như Hồng. Hỏi tiệm uốn tóc: ANH SINH 561 Trần hưng Đạo (gần Nancy) v.v.. Uốn tóc đều biếu không 1 CHAI KEO HUẾ KỲ SỊT TÓC hay một chai dầu SHAMPOOIN trừ gầu.

ÁNH TUYẾT
DẠY KHIÊU VŨ riêng từng người, nhiều bước mới, đẹp, dễ đi, mau biết. Có nhận dạy vũ Ballet và các bộ môn vũ biểu diễn sân khấu, do Cô Ánh Tuyết trưởng ban vũ Ánh Tuyết chỉ dẫn, tại 277, Phan đình Phùng, Saigon (lầu 1) Đ.T. 23815.

Bán một căn phố lầu đúc luôn đất 4mx20m đầy đủ tiện nghi coGarage giá 380.000đ miễn trung gian. 178/12 đường Chi Lăng Phú Nhuận

Nhà bán Rộng, dài có sân điện nước đủ tiện nghi. 25/28B Bùi Chu Saigon

Anh-Văn Special
Dạy riêng từng người từng nhóm người đủ trình độ. Do G.s. tốt nghiệp Đại học dầy kinh nghiệm tận tâm săn sóc với phương pháp giáo khoa thực tập tân tiến. Dễ hiểu nhớ lâu. Có máy luyện giọng. Kết quả bảo đảm. Nơi học lịch sự và thuận tiện. Học Phí nhẹ. 177 Lê Thánh Tôn gần chợ SAIGON.

Lớp cơm Tây
KHÓA HÈ 1 THÁNG, mỗi khóa làm được 24 món bánh hoặc 24 món ăn. Chỉ dẫn tường tận. Thực tập ngay. Hỏi Bà Lộc, 44 Lê Lợi Saigon.

Sang gấp nhà rộng 6thX 17th mặt tiền đường Trần quý Cáp. Hỏi Ngọc Lành 6/81A Cao Thắng.

Cần mướn 3 cô chiêu đãi viên lương 1500đ hỏi Quán Xuân Thu số 466. Gần cổng xe lửa số 10 Phú Nhuận.

Hàm Thụ
và Tư Thục HẠNH-NGHĨA
42 Nguyễn-văn-Thành — Gia-Định bài gửi tận nhà dạy đủ các lớp: có lớp riêng luyện thi Tú Tài, Trung Tiểu Học (thi đậu nhiều).

NGƯỜI LỊCH SỰ
Tìm học Lớp khiêu vũ
Phượng-Hoàng
Nhiều bước mới, đẹp, bay bướm Do các cô Phượng - Hoàng, Thu Huyền và bạn Xuân Ngọc tận tâm chỉ dẫn. Địa chỉ: 57A Nguyễn đình Chiểu Tân Định Saigon.

TIỆC CƯỚI
8 món bao ăn 75đ. 1 người
— 1 gỏi sứa tôm thịt
— 2 chả giò đặc biệt
— 3 Chạo tôm nướng mía
— 4 Bò nướng chanh
— 5 Gà hấp nồng hương
— 6 Suông Tân Bình
— 7 Cơm tay cầm gà
— 8 Đu đủ lạnh
NHÀ HÀNG TÂN BÌNH
118 Bis Đại lộ Cách Mạng (T.S.N)

SAIGON DUY NHẤT
Học Khiêu Vũ
Hãy tìm cho được **Giáo sư Tuấn-Việt** với những bước tươi đẹp, với phương pháp cấp tốc và rành rẽ, với lớp dạy chỉ dành riêng cho giới Trí thức và Thượng lưu, với giá đặc biệt 300đ. mỗi đợt, với sự góp mặt của nữ vũ-sư duyên dáng: cô **Đoan-Quỳnh** — Tại 47/88 Nguyễn đình Chiểu (Tân Định) — Tiếp đãi hết sức ân cần và lịch sự.

Dạy hè Lycée
Từ 11e đến 7e. Luyện thi vô 11e. Vô lòng trước Anglais 6e. Mỗi lớp 10 học sinh tại 353 Trr Võ Tánh Saigon.

KHIÊU VŨ
Dạy riêng từng người nhiều bước hợp thời. Do bà **BÍCH-HỒNG** hướng dẫn có *âm thanh nổi* 68/5A Trần quang Khải — **Tân Định**.

Lớp tối Pháp Văn
Ngũ Tư Tam Nhị và Thực hành. Ít người. G.s. tận tâm. Kết quả chắc chắn. Hỏi 465 Hai Bà Trưng Tân Định: 6g. — 9g. tối.

9 Máy Đan hiệu Unique muốn bán và nhường cả mối bán áo len trẻ em. Vì phải đi xa. Máy còn mới. Giá phải chăng. Hỏi 87/7 Ng-văn-Học Gia-Định.

Bán rẻ một máy quay phim 8 ly hiệu Kodak mới 3000đ, một bộ dĩa học tiếng Pháp 1200đ một bình đựng nước đá USA 350đ hỏi 361/17 Phan đình Phùng Saigon (khóm chiến lược 35)

Bán 1 xe Lambretta TV-175 EB.9... còn mới ít đi — xin hỏi J.3 cư xá Kiến thiết Hàng xanh, Thị Nghè.

Nhà cho mướn, đủ tiện nghi mới cất, 1000đ một tháng. Hỏi 27/6 Thiệu Trị (hẻm 49 Ngô đình Khôi cũ)

Bán 1 cơ sở dương bán vật liệu xây cất. Mặt tiền có lầu song lập — xưởng — giếng. diện tích 400m2. Lời tối thiểu 30.000đ hàng tháng. Giá 520.000đ. Xin hỏi 215 Nguyễn Thông nối dài (cạnh Cống bà Xếp) Saigon.

Sang Gấp 1 quán bán quần áo và mỹ phẩm, hai mặt cửa hàng địa điểm đẹp và đông khách tại chợ Bà Chiểu. Hỏi Bà Hoàng 180A Lê quang Định Gia định.

Cho mướn BIỆT THỰ 5 Mê - Linh Nha - Trang gồm 11 phòng đủ tiện nghi, có vườn trẻ em và vườn hoa. Tiện dụng làm nhà vãng lai công sở, xí nghiệp hoặc cư xá nghỉ mát. Hỏi tại chỗ hoặc 233/17 Vĩnh Viễn Chợlớn.

Thủ Đô Uốn Tóc 118 Hoàng Diệu — Khánh Hội được tín nhiệm nhứt vùng Khánh Hội. Cần 1 cô thợ chánh hay phụ giỏi biết làm móng tay.

SANG 150.000đ
Một căn nhà bốn phòng, đẹp, rộng rãi, đủ tiện nghi và có cả phòng tắm nhà bếp, phòng nhỏ chứa đồ. Tiền sang nhất định. Tiền nhà 3.000đ 00 Hỏi 25/205 Nguyễn văn Sâm Saigon (Trên lầu rạp Chiếu bóng Kim-Châu)

Gửi đi Pháp: hành lý, thực phẩm và tặng phẩm. Sắp có chiếc VIETNAM chạy ngày 18 Juin. Hãng ECLAIR TRANSIT, 242 Công Quỳnh, 242 kế rạp Khải Hoàn. Tél. 22.906

Cần sang Tiệm Hớt Tóc, Uốn Tóc có máy lạnh, đông khách, nơi thị tứ. Hỏi Hồng Mai Quế, 854 Nguyễn Trãi — Chợ-lớn.

Cần cô giáo có Tú Tài Pháp dạy trẻ chương trình Pháp. Hỏi 384/63 Công Lý Sg.

Bán gấp ba phố lầu đúc, luôn đất 300tv. tại ngã tư Bình Hòa (Đèn xanh đỏ) Ô. Hoàng 180-A Lê quang Định — Gia Định.

Phở Nguyễn Hoàng. Đặc biệt. Thơm Ngon, rẻ. Cần 2 Nam chạy bàn rành gấp. Hỏi 229 Nguyễn Hoàng Sàigòn.

Sinh viên Dược Khoa (có Bac Sciences Exp) muốn kèm trẻ, chương trình Pháp. Thư về Ô. Thanh 116F Nhật Tảo Chợ-lớn (cũ Nguyễn tri Phương).

Nhà bán 4x20th, có Compteur điện và nước. Số 17 Cư xá Thanh Bình II, 143 Ngô Tùng Châu Gia Định.

Villa bán luôn cả vườn 750m2. Hùng Vương Thị Nghè. Hỏi tại: 404/690C Phan đình Phùng — Sàigòn.

Nhà bán luôn đất đủ tiện nghi. Hẻm 49/180/3 Đại lộ Cách Mạng miễn trung gian Bán xe Renault 4 cheveaux máy hoàn hảo.

Bán phố lầu rẻ
Đầy đủ tiện nghi, mới, đẹp, có sân thượng. Hỏi ông Truyện, hẻm 27, L.G. 44/7 đường Nguyễn văn Thành (Gia Định).

Sinh viên Sư phạm, muốn tìm chỗ dạy kèm tại tư gia từ 11è đến 7è hay Trung học Đệ nhất cấp Thư cho: Ông Thanh 271 Cao Đạt Chợ-lớn.

Cần mua: Vespa Ý EA và EB để đi. Bán gấp kèn harmonica Đức Quốc có piston đẹp. Hỏi A, Hải 90F Nguyễn đình Chiểu Tân Định Sàigòn.

Cần Cho 1 nữ Sinh viên, Công hay tư chức ở chung một nhà, đủ tiện nghi (phòng riêng), rất yên tịnh, sạch sẽ (Ăn và Ở 1.200đ) Hỏi 395A Phan thanh Giản, Sàigòn.

Dạy nói cấp tốc tiếng Anh Việt Pháp cho người Việt và Mỹ — Angl. Franç-Maths pr. élèves Lycées frs. (3è, 2è, 1ère). G.s. Hoàng Trạc. Văn phòng viết dịch đơn từ sách báo. 36/41 Cô Bắc Saigon.

LỚP MORSE
TRUYỀN TIN 2 6
Khóa MỚI chuẩn bị phục vụ ngành Truyền Tin khi Quân Dịch Lớp BỔ TÚC luyện thi vào các Cơ-Quan T.T. Một ngành đang tiến triển và trọng dụng
T.T. LECTASON 278 Hai-bà-Trưng (trước nhà Thờ Tân Định).

Độc giả đã say mê **VÕ KỲ**
XIN ĐÓN COI
Anh Hùng Xạ Điêu
tức **TIỂU HIỆP QUÁCH-TĨNH**
Từ-Khánh-Phụng dịch
Tiền-Phong xuất bản

Giáo-sư chuyên dạy 7e, 8e đến 10e kinh nghiệm nhiều năm bên Pháp. Học sinh muốn học chắc chắn có kết quả, xin do ông Nguyễn-hữu-Chính, 193/24 Công Lý Sàigòn.

Bán Vespa Italy NA-25.. A toàn hảo. Xem xe tại 351/16 Trương-minh-Giảng Sàigòn, nội ngày 31-5-64.

ĐÁNH MÁY
MÁY mới, đủ hiệu, LUYỆN THI bằng đánh máy chữ Bộ Q.G.G.D.
KẾ TOÁN
Chương trình Việt — Pháp phụ họa theo Plan Comptable 1957, ở xa học HÀM THỤ do ông Đặng-văn-Nam Giám định Kế toán các Tòa Án, Ủy Viên Kiểm Soát Thương Hội tại Tòa Thượng Thẩm Sàigòn.
Tại Tư Thục **ĐẶNG-TRẦN-CÔN** 129, Yên Đỗ Sàigòn 195, Lục Tỉnh Chợlớn

Nhà bán gấp
Có 1 căn phố cửa hàng hai mặt số 577 đường Phan-đình-Phùng (Bàn Cờ) Sàigòn.

Cứu khổ Đọc «Quân Thế âm Bồ Tát Tín Luận» tìm câu chân hạnh phúc, sách dày 316 trang giá 70đ. — Phát hành: Chùa Ấn Quang 243 Sư Vạn Hạnh Chợlớn. — Nhà sách Minh Đức, 27 Phan chu Trinh Đà Nẵng.

Nhà bán Mặt tiền, tiện buôn bán, 2 tầng rộng rãi, hướng Đông Nam đủ tiện nghi, nhận nhà ngay. Hỏi 160 đường Bà Hạt (Chợ lớn).

BỐ-CÁO
Bà **LÊ-THỊ-BÀI**, vợ tôi đã bỏ nhà ra đi mang theo tiền bạc và nữ trang. Kể từ nay, tôi không chịu trách nhiệm về nợ nần và mọi hành động phi pháp do bà Lê-thị-Bài gây ra. Nếu ai chứa chấp bà Lê-thị-Bài sẽ liên đới chịu trách nhiệm.
Ông TRẦN-PHONG-CẢNH
490/58 Ng-tri-Phương Chợlớn

In tại nhà in 86 Lê-Lai — Sàigòn
Giám-Đốc Trị-Sự LÊ-TÂM-VIỆT—Quản Lý ĐỖ-VĂN-NGUYÊN
Ngân phiếu đề tên ông Đỗ-Văn-Nguyên